

HARDROCK; FEITEN, ACHTERGRONDEN.

U.Bäumer

© ***Werkgroep Schepping, Hengelo Ov.***

Voor gratis verspreiding (evt. tegen kostprijs) mag dit stuk ongevraagd worden gekopieerd of doorgemailed, mits ongewijzigd en met vermelding van deze gegevens.

Inhoud:

Voorwoord: - Waarom het gaat

Hoofdstuk 1 - De geboorte van de occulte rock

Hoofdstuk 2 - Sympathy for the devil

Hoofdstuk 3 - Een standpuntsbepaling

Hoofdstuk 4 - Onder demonische invloed?

Hoofdstuk 5 - Hotel California

Hoofdstuk 6 - Highway to Hell

Hoofdstuk 7 - Bagatellisering of overdrijving?

Hoofdstuk 8 - Welke rol speelt de muziek?

Hoofdstuk 9 - De 'occulte explosie.'

Verwijzingen

'Muziek en magie lagen vanouds in alle culturen dicht bij elkaar. Muziek die de mens niet primair aanspreekt in het verstand, maar vooral in de emotionele sfeer, en die tot in het onbewuste reikt, schijnt een van de sleutels te zijn, waardoor men toegang krijgt tot brokstukken van een andere werkelijkheid, ook in zichzelf. Elektronische componisten zoals Karlheinz Stockhausen zijn zich allang bewust van deze samenhang. Maar vooral in de rockmuziek wordt in het westerse cultuurgebied de magie beleefd en opgewekt. ('Rockmuziek en magie' Rock session I)

'Het gebruik van ouija borden, toverij en drugs en de bezwering van occulte krachten zijn niet alleen nu een bestanddeel van het kunstzinnig bezig zijn. Bijgeloof en bezweringsformules horen sedert lang bij de wereld der kunst. Op alle gebieden van het kunstzinnige gebeuren vindt men deze sporen, en ook de rock 'n roll bleef er niet vrij van. Misschien is de rock 'n roll zelfs bijzonder geschikt voor invloeden van deze aard.' ('Rock en zwarte magie' Spotlight 10/1978)

Enige rock 'n roll groepen staan bij elkaar in de kring en drinken schalen vol bloed. Sommigen vallen op hun knie en aanbidden de duivel.' (de vroegere rockster Little Richard, zomer 1980)

Waarom het gaat ...

'En jij, arme dwaas, jij die deze LP in de handen houdt, weet dat je daarmee je ziel verkocht hebt, want die zal snel in dit helse ritme en in de duivelse kracht van deze muziek gevangen zijn.' Dat zegt de reclame op een langspeelplaat. Alleen maar scherts of ... zou er iets meer achter kunnen steken? Voor Led Zeppelin - gitarist Jimmy Page is een rockconcert 'in werkelijkheid niets anders dan een ritueel waarbij iedere rockband, die succes wil hebben, de 'bron van magische kracht moet aanboren, hoe gevaarlijk dat ook mag zijn.'

Wat zijn dat voor geheimzinnige krachten, die hier door rockgroepen aangeboord worden?

Met 'Hotel California' 'presenteerde de californische groep Eagles een wereldwijd bekende superhit. Wat de tekst van deze songs willen zeggen, hebben echter maar zeer weinigen begrepen. Waar gaat het daarbij om? Deze en andere brandende vragen heeft de samensteller, die zelf jarenlang een rockfan was, bij zijn onderzoek nagegaan. Daarbij heeft hij interessante achtergrondinformatie bijeengebracht over populaire rockgroepen, zoals the Rolling Stones, Led Zeppelin, the Eagles, Meat Loaf, AC/DC, KISS, Iron Maiden, Rainbow en Black Sabbath. Mysterieuze, grotendeels onbekende achtergronden van de rock scène worden aan de hand van talrijke gegevens en feiten belicht en shockerende samenhangen worden aan het licht gebracht.

Waarom het gaat wij willen alleen maar je ziel.

HOOFDSTUK 1

De geboorte van de occulte rock.

Men schrijft het jaar 1969. Drie jaar nadat het 'Tijdperk van de duivelsaanbidding' met de vestiging van de eerste satanskerk in San Francisco is ingeluid, treden occultisme en satans cultus brutaal in de openbaarheid, ook in het rock gebeuren. De naam van de band: Black Sabbath (zwarte sabbat). De naam houdt in wat hij zegt: met hun moderne toneel show, waarbij harde rockmuziek door zwarte missen, duivelsbezweringen en heksencultus geïllustreerd wordt, ontwikkelt de groep zich tot het prototype en de verpersoonlijking van de 'occulte rock.' De groep wordt de voorvechter van al die bands, die hun krachten beproeven in de combinatie van heavy rock met het occulte en satanische. Groepen die juist in de laatste tijd steeds meer opzien baren.

Het rock lexicon vermeldt:

'Black Sabbath' verbond zich door een eed in 1969 in Birmingham geheel aan de totale rock en noemde zich naar een griezelfilm met Boris Karloff. Een jaar later was het kwartet met de in tien minuten gearrangeerde debielen trip 'Paranoid' aan beide zijden van de atlantische oceaan een hit band.

Ozzy Osbourne (voc.), Tony Iommi (gitaar), Geezer Butler (basgitaar) en Bill Ward (drums) gaven zich in de eerste plaats over aan occulte toneel rituelen en pochten daarbij op hun gewelddadige kinderspelen in de arbeiderswijk van Birmingham, voordat zij als romantische rock outlaws populair werden. Hun succes bij het minderjarige publiek was omgekeerd evenredig met het waardeoordeel van de critici.

De massieve lava sound met een enerverend jammerende solostem bracht society schokkende teksten van het kaliber: 'Neem je een leven, het wordt goedkoop; dood iemand, niemand zal erom huilen. De vrijheid is van jou, doe slechts je plicht, wij willen alleen maar je ziel.' (Cornucopia)

Deze teksten maakten de jeugd van Amerika zo geestdriftig, dat de band daar zonder onderbreking op tournee was en voortdurend volle kassa's in ontvangst nam. Pas nadat enige spelers bij de concerten van uitputting in elkaar gestort waren, gaf de band hun koortsachtige US-reis op. Osbourne motiveerde het anders: 'Amerika is het meest satanische land ter wereld. Voor dollars doen de Yankees alles. Die mensen (met hun zucht naar verdovende genotmiddelen) zijn bijna levende nachtmerries. Ik verbaas me, dat de helft van hen niet met een doodskist naar het concert komt.' 1) Het eerste album van Black Sabbath wordt door de rockmuziek-expert Tibor Kneif met de volgende woorden becommentarieerd: In hetzelfde jaar als 'In Rock' van Deep Purple, verscheen het debuut album van Black Sabbath, eveneens uit Engeland.

Vandaar uit werd in de hardrock een zijweg ingeslagen, die men met het oog op het middel, dat door Hitchcock geïnspireerd was 'griezel rock' zou kunnen noemen. Het gewelds aspect wordt hier uit vrees voor het angstwekkende gesublimeerd. De titel compositie van genoemd album wordt muzikaal omlijst door klokgelui en onheilspellende verlaagde kwinten, die in de vroegere russische composities zelden hun beklemmende werking misten. Zoals in de betere Dracula films het simpele schaduwspel het griezeleffect oproept, duidt ook hier de tekst de ontzetting van de voorbije nacht alleen in de sfeer aan, zonder deze te noemen. De nabijgelegen zwarte magie kondigt zich aan op de binnenkant van de albumomslag uit 1970 door een geheimzinnig op de kop staand kruis. De buitenkant vertoont een vervallen huis, dode takken en daarvoor staat wat onwezenlijk een bleke dochter van Dracula.

Anton LaVey, een duivelsaanbidder en stichter van de eerste officiële satanskerk in de USA ('First Church of Satan,') verklaarde in november 1968: 'De massa, die de boze aanhangt, keert het Onze Vader om, vermengt het met obsceniteiten en treedt het kruis van Christus met voeten of hangt het op de kop.' Voorproefje uit de titel compositie 'Black Sabbath': 'Wat is dat?! Het staat voor mij. Een gestalte in het zwart, die op mij wijst! Draai snel om en loop weg!

Zoek nu de uitverkorenen eruit!

De zwarte gestalte met ogen van vuur toont de mensen hun begeerten.

Ik zie de vlammen hoe zij hoger en hoger slaan! Oh, nee, nee, nee, nee!! Alstublieft, God help me!!

In de song 'NIB' tracht Lucifer (satan) de ziel van de toehoorder te winnen:

'Sommige mensen zeggen, dat mijn liefde niet echt kan zijn' Geloof mij alsjeblieft, mijn lieveling, en ik zal je het tonen 'Oh bemin mij nu - en je zult het niet betreuren met het leven te breken dat je voor ons samengaan leefde ... Mijn naam is lucifer - alsjeblieft neem mijn hand'

De eerste LP van Black Sabbath veroorzaakte golven van verontwaardiging en afwijzing, maar ook van instemming; en zorgde zo als neveneffect voor een explosie op de boekenmarkt. Boeken die over zwarte magie, heksencultus en geestenbezwinging handelen, vonden plotseling gretig aftrek. 3)

Op de platenhoes van de LP 'Reflection - Black Sabbath' staat pochend:

'Meteen op de eerste LP bezworen wij satan, die vervolgens daadwerkelijk kwam.' Hij beloofde hen succes over de hele wereld. Wanneer zij alleen maar ieder jaar bij de grote Sabbat zouden optreden. Beide partijen hebben tot heden hun woord gehouden. Zes succesvolle langspeelplaten, geweldige concerten voor de fans over de hele wereld. Daar speelden zij hun hels hete hardrock, muziek die letterlijk ideaal op temperatuur gebracht was voor hellefeesten. Voor de zwarte sabbatten, de echte bloedige.

En jij, arme dwaas, jij die deze LP in de handen houdt, weet dat je daarmee je ziel verkocht hebt, want die zal snel in dit helse ritme en in de duivelse kracht van deze muziek gevangen zijn. En deze muzikale tarantula-beet zal je laten dansen, zonder einde, zonder pauze.'

Voor fans zijn er zelfs stickers, die openlijk en vrij verkondigen: 'I'm possessed by Black Sabbath' ('Ik ben bezeten door Black Sabbath!') Demonie van de hoogste graad treedt ons tegemoet op de omslag van de LP 'Sabbath Bloody Sabbath,' waarop een afschuwelijk satans ritueel afgebeeld is. Daarop verschijnt ook het vermaarde en beruchte getal 666, het getal van de 'antichrist' (Openb. 13: 18), dat bij duivelsaanbidders een grote rol speelt. Het getal 666, dat samen met een doodshoofd en gekruiste beenderen ook op sommige T-shirts van de fanclubs verschijnt, kan men als een openbare belijdenis van het satanisme zien.

Slagwerker Bill Ward van Black Sabbath zei eens openlijk dat hij gevoelde: 'satan zou God kunnen zijn.' 4)

Zijn collega in de band, Ozzy Osbourne, beweert dat hij gedwongen werd de occulte griezelfilm 'De Exorcist,' 26 maal (!) te zien. 5) Hij zegt over zichzelf: 'Ik weet niet of ik het medium van een vreemde macht ben. Wat het ook mag zijn, ik hoop trouwens, dat het niet datgene is, wat ik denk - satan -' 6)

Ongelooflijk, maar waar

Na deze inlichtingen van de musici zal het niet verwonderen, dat zij in enige van hun songs satan persoonlijk aan het woord laten komen: 'Lord of this world' 'heer van deze wereld.')

7) 'Je onderzoekt je geest en weet niet, waar je zult beginnen. Je kunt de passende sleutel tot je hart niet vinden. Je denkt, dat je het weet, maar je bent nooit helemaal zeker van jezelf. Je ziel is ziek, maar je zult geen geneesmiddel vinden. Je wereld werd door iemand in de hemel voor je geschapen, maar je kiest slechte paden - in plaats van de liefde. Waar je ook leeft, maak je mij tot de heer van deze wereld. Je ziel die ik van je afnam, werd niet eens gemist.

Heer van deze wereld - verdorven bezitter! Heer van deze wereld - hij is nu je biechtvader!

Je meent dat je onschuldig bent en niets te vrezen hebt. Je zegt dat je me niet kent - maar is dat niet duidelijk?

Je wendt je tot me - met al je wereldse begeerte en hoogmoed. Maar zal jij je ook tot mij wenden, wanneer je moet sterven?'

Deze song stamt van de LP 'Master of Reality' (1971). Black Sabbath brengt op dezelfde plaat het volgende omkering kunststuk tot stand, dat - niet te geloven, maar waar - zeer christelijk klinkt: 'After Forever.')

'Heb je ooit over je ziel nagedacht - kan zij wel gered worden?

Of misschien denk je, dat je maar eenvoudig in het graf blijft, als je gestorven bent.

Is God alleen maar een gedachte in je hoofd, of is Hij een deel van jezelf. Is Christus slechts een naam, die je eens in een boek gelezen hebt, toen je op school zat?

Nu, ik heb de waarheid gezien. Ja ik heb het licht aanschouwd, en ik heb mijn weg veranderd. En ik zal aan het einde van onze dagen voorbereid zijn, wanneer jij eenzaam en angstig bent. Is het mogelijk, dat je bang bent wat je vrienden zouden kunnen zeggen - wanneer ze wisten, dat je aan God gelooft? Voor ze kritiek leveren, zouden ze moeten erkennen, dat God de enige weg tot de liefde is ...

Ik denk, dat het waar is, dat mensen zoals jij Christus kruisigden. Ik geloof, dat droevig genoeg jou mening de eenstemmige mening was. Wil je zeker zijn van je zaak, wanneer je dood nabij is en zeggen dat je niet gelooft? Je had de mogelijkheid, maar je hebt geweigerd - nu kan je het niet meer goedmaken.

Misschien wil je eindelijk eens nadenken, voor je zegt, dat God dood en vergeten is. Open je ogen en erken eenvoudig dat hij de enige is, die je nu van al je zonden en haat redden kan. Of wil je nog steeds spotten over alles wat je nu hoort? -Ja! - Ik denk dat het te laat voor je is.

Ik hoop dat dit korte overzicht duidelijk maakt, hoe ook gelovige christenen met duivelse list in verwarring gebracht kunnen worden. Een 'vrome' tekst (zoals 'after forever') levert nog lang geen betrouwbaar uitsluitsel over de geestelijke achtergrond van de vertolker! De apostel Paulus wees er al op, dat de satan zich dikwijls heel goed weet te camoufleren en de mensen weet te bedriegen, zodat ze bij hem in de val lopen. 8)

De een of ander zal vast wel op de metalen kruisen wijzen, die door de groepsleden gedragen worden. Een uiting van christelijke gezindheid? Nooit! Bepaalde occultisten (de 'witte magiërs') beschermen zich met een metalen kruis tegen de gevaren van de zijde der demonen. Volgens hun uitspraken zouden de boze machten hier angst voor hebben. De vier 'hellerockers' schrikken er echter niet voor terug, hun kruisen soms op de kop om te hangen. . . 9)

Bob Larson, die in de USA als christelijk expert op het gebied van de rockmuziek geldt, toonde zich uiterst verontrust over het aantal Black Sabbath albums, dat hij bij christelijke jongeren vond: 'Ik was geschokt, een alarmerend aantal jongeren, die Christus belijden, aan te treffen die Black Sabbath albums kopen en ze beluisteren, hoewel zij van de satanische neigingen van deze groep af wisten. Sommigen hebben geprobeerd Black Sabbath te verdedigen, omdat zij één van hun songs de titel 'after forever' gaven ...10)

Hemel en hel

Na de achtste LP van Black Sabbath 'Never say die' (1978) baarde het opzien toen leadzanger Ozzy Osbourne zich afscheidde van zijn collega's om een solocarrière te beginnen. Osbourne, die tot drankzucht vervallen was, verklaart achteraf zijn vertrek van Black Sabbath kort en kernachtig: 'Eigenlijk zou ik hier helemaal niet meer moeten zijn, maar moest ik in de kist liggen. Het was vijf voor twaalf. Als ik bij Black Sabbath gebleven was, dan zou er spoedig een Keith Moon nr. 2 geweest zijn. Zuipen was mijn hobby . . . ' 11)

'Zonder zanger is Black Sabbath evenveel waard als een televisietoestel zonder beeldbuis,' luidde het commentaar van een rock tijdschrift. Met de ex Rainbow zanger Ronnie James Dio, die reeds in Rainbow tijd een sterke hang naar het occulte getoond had, vond de groep tenslotte toch een volwaardige vervanger.

In 1980 verscheen de LP 'Heaven and Hell' ('Hemel en Hel'). Op de zwarte omslag van deze plaat zijn drie engelen met een glans van heiligheid afgebeeld, maar verder met rode nagellak, kaartspelend en sigaretten rokend! Dus eerder helle engelen, en meer 'hel' dan 'hemel.'

Eind 1981 volgde 'Mob Rules,' waarvan de titel compositie de hoofdsong leverde voor de filmmuziek van de occult fantastische film 'Heavy Metal.' Met 'Live Evil' (levend kwaad) werd een Live dubbel LP betiteld, waarvan de naamgeving in verkorte vorm weerspiegeld wat de band van zichzelf denkt - en wat vele duizenden fans steeds al met de naam Black Sabbath geassocieerd hebben.

Bij een live concert toonde Ronnie James Dio een satans groet, waarbij de wijsvinger en de pink uitgestoken werden (daarmee worden twee horens gesymboliseerd).' Daarbij schreeuwde de zanger de menigte gillend toe, en als antwoord groetten velen met dezelfde satans groet terug. Daarna keek Dio naar het teken, dat hij met zijn hand maakte en zei: 'Veel mensen denken te weten welke betekenis dit teken heeft, maar wij weten wat het werkelijk betekent. Het betekent: 'Long live Rock 'n Roll.' 12)

De toetreding van de beroemde ex Deep Purple voorman Ian Gillan, die in maart '83 de taak van de uitgetreden Ronnie James Dio onverwachts overgenomen had, bleek zeer spectaculair te zijn. 'Ze gaan tekeer als door de duivel bezeten.' Zo beschrijft een jeugdblad het optreden van de nieuwe formatie en gaat verder: 'Op de omslag grijnst met duivelse groene ogen het lelijke gezicht van een pasgeboren hellebaby. Horens op het naakte voorhoofd, vampiertanden, die uit de mondhoeken te voorschijn komen, en lange, spitse gele vingernagels.

Zoals de titel 'Born again' (wedergeboren), van de splinternieuwe Black Sabbath LP belooft, presenteerde zich in september de dinosaurussen van de hardrock op de langverwachte Duitsland tournee. En inderdaad, de 'duivels aanbidders van de rock,' zoals Black Sabbath zichzelf graag aanduidt trekken nog steeds duizenden trouwe fans in de zalen, waarin zij met helse geluidsterkte hun zwarte rock missen vieren ... Dikke groen witte nevel welt op over het toneel, als de band voor de openingssong 'Born again' de eerste salvo's als hamerslagen in de menigte blaast. Op het achtergronddoek schemert de omtrek van de engelse offerplaats 'Stonehenge' . . . en ver naar voren, tot de knieën in de nevel, schudt Ian Gillan, als door de duivel bezeten, zijn verwarde haarbos en brult 'Paranoïd' of 'Ironman' naar de razende menigte, die als behekst voor de zwarte mis danst, en voortdurend om meer roept' 13)

Een fan merkte op: 'Bij hun muziek kan men zelfs zonder drugs 'high' worden.'

Lucifers lieveling

Ozzy Osbourne ('Lucifers lieveling,' zoals een muziektijdschrift hem noemde) ging eveneens met volle overgave zijn occult image oppoetsen, wat hem ook lukte en hem een regen van gouden en platina platen opleverde voor ettelijke miljoenen verkochte platen. Als onderdeel van zijn afschuwelijke Live Show placht Osbourne vogels de kop af te bijten - tot hij eens de kop af beet van een dode vleermuis, die iemand op het toneel gegoid had, en hij zich vervolgens aan een pijnlijke serie hondsdolheid injecties moest onderwerpen. 14)

Osbourne's debuutalbum 'Blizzard of Ozz' (1981) werd door een jeugdtijdschrift met de volgende woorden beschreven: 'Ozzy Osbourne, zoals steeds vol symboliek meldt zich, na zijn uittreden bij Black Sabbath weer met de LP 'Blizzard of Ozz.' Op de platenhoes ligt Ozzy, in een rood priester gewaad gehuld, in een landschap dat bestaat uit nevel, doodskoppen en zwarte katten, met in de hand een groot kruis opgeheven ... En het verwondert dus niet dat Ozzy zich in een lied tot de brutaalste duivelsaanbidder en occultist van de laatste tijd richt, bij wiens aanhangers ook Jimmy Page van Led Zeppelin hoort: 'Mr. Crowley, I wanna know what you meant.' 15)

Doordat Ozzy Osbourne Aleister Crowley eerde, schoot hij als een meteor omhoog in het 'Guinness book of records': 'Mr Crowley' is de meest verkochte picturedisc (grammofoonplaat met erin verwerkt beeld), die ooit geperst werd!

HOOFDSTUK 2

Sympathy for the devil (sympathie voor de duivel)

The great beast 666

De beruchte magiër Aleister Crowley (1875-1947) geldt als de grootste satanist van de 20e eeuw. Hij beweerde in het jaar 1896 in Stockholm een visioen gehad te hebben, dat hem de zekerheid verschafte dat hij de antichrist was. Zo noemde hij zich voortaan 'The great beast 666,' het 'beest uit de afgrond' (Openbaring 11: 7) en geloofde dat hij door occulte machten met bovenmenselijke kennis en bekwaamheden als hun communicatiekanaal naar de mensheid gebruikt zou worden.

Crowley interpreteerde zijn zending als volgt, 'occulte krachten in beweging te zetten, die tegen het eind van deze eeuw culminerend in de verlichting van iedereen.' Hij zag zichzelf als profeet, die een nieuw tijdperk zou inleiden en de rest van een verouderd en niet meer levensvatbaar christendom zou wegvagen. Zeer verhelderend zijn Crowley's eigen woorden:

'Satan is niet de vijand van de mensen: Hij is ... leven ... liefde . . . licht' en 'De weg naar de hemel voert door de hel!' Het doel van Crowley was, dat de mens zich de krachten van de demonenwereld zou toe eigenen, om daardoor heer van de wereld te worden.

Naast het praktiseren van zwarte magie en satanisme, en intensief gebruik van drugs, speelden seksuele veroveringen in Crowley's loopbaan een essentiële rol. Hij werd door zijn bekenden en vrienden als onverzadigbaar afgeschilderd, en had zijn hele leven lang ontelbare relaties met zowel mannen als vrouwen, hoewel het hem anderzijds, zoals gezegd wordt totaal aan menselijke genegenheid ontbrak. Aansluitend aan de indische Tantra cultus propageerde hij de theorie, dat seksuele uitpattingen, handelingen van seksuele magie zijn. Met het klimmen der jaren werd Crowley meer en meer satanisch en begon hij in lichamelijke sadisme behagen te scheppen. Bij zijn talrijke perversiteiten hoorde onder andere ook, zijn darm op de vloerbedekking te ontlasten. Daarbij beweerde hij dat zijn uitscheidingsproducten heilig waren.

Aleister Crowley schreef ontzaglijk veel gedichten, essays en beschrijvingen van zijn occulte filosofie en belevenissen. Een groot gedeelte daarvan was pornografisch van aard. Als zijn hoofdwerk geldt 'The book of the law,' dat hem in april 1904 in Cairo gedictieerd werd door zijn leidgeest, de demon Aiwass. Het is een anti bijbel, waarin Crowley zijn satanische leer op schrift stelde en zijn kernspreuk formuleerde: 'Do what thou wilt shall be the whole of the law'- 'Doe wat je wilt, dat is de gehele wet!'

Onder dit gebod en naar het voorbeeld van Crowley ontwikkelde zich een duistere wereld van geheimzinnige rituelen en geheime occulte loges, waarin zwarte magie, duivelsaanbidding en zeldzame offer handelingen tot mensenoffers toe gepraktiseerd werden.

Aleister Crowley was doortrokken van de zucht naar het kwade en uitpattingen. Hij was een bacillendragers van de boze; met zijn visioenen en praktijken van zwarte magie heeft hij een onoverzienbaar groot aantal mensen geïnfecteerd en hen daardoor in de ban van het kwade getrokken. Zijn boeken bereiken nog heden 5 cijferige verkoopaantallen.

De journalist Horst Knaut stelt in zijn boek 'Das Testament des Bösen':

'Wat Aleister Crowley in zijn leven bedacht, geleerd, gepubliceerd en gepraktiseerd heeft, is voor veel occulte groepen tegenwoordig richtingaangevend. Zij vonden door Crowley een nieuwe levensweg, een nieuwe geesteshouding, een nieuwe religie. De grote opbloei en de nieuwe uitwassen van zijn leer na de tweede wereldoorlog - in Europa en in de USA in het bijzonder - heeft Crowley niet meer beleefd. Na een avontuurlijk leven stierf hij in 1947, aan drugs verslaafd. Krankzinnig en vereenzaamd, in zijn Engelse vaderland.'

Led Zeppelin

Jimmy Page, bandleider van de bekende, intussen ontbonden rockgroep Led Zeppelin, en de filmmaker Kenneth Anger, die eens ook de Rolling Stones inleidde in de geesteswereld van Crowley, gelden als de destijds meest prominente aanhangers en voortzetteren van de leer van Crowley.

Als Jimmy na tourneeën of platenopnamen nieuwe krachten wil opdoen, trekt hij zich in zijn huis, 'Boleskine' aan de oever van Loch Ness terug. Vroeger was dat spookhuis in bezit van Aleister Crowley, die daar occulte inwijdingsrituelen in zijn geheime cultus opvoerde.

Naast de muziek heeft Page ook een winkel met occulte boeken. De gitarist, die ook een meester is, verklaarde zijn boekhandel aldus: 'Er was geen goede verzameling occulte literatuur in Londen, en ik kreeg er genoeg van om steeds naar verschillende plaatsen te moeten gaan om de boeken te krijgen die ik wilde hebben.' 12)

Bij de bekendste en succesvolste liederen van Led Zeppelin behoort 'Stairway to Heaven,' dat een gelijknamige cultus uit de Egyptische mythologie beschrijft. De tekst van deze song bevat echter in gecodeerde vorm ook een satanische geloofsbelijdenis. Wanneer men 'Stairway to Heaven' omgekeerd afdraait (wat met gewone platen spelers niet mogelijk is), zijn de volgende flarden van zinnen te horen:

'Listen! We have been there I will sing, because I live with satan serve me! There is no escaping it . . . with satan if we've got to live for satan . . . master satan .

'Luister! We zijn daar geweest. Ik wil zingen, omdat ik met satan leef . . . Dien me! Er is geen ontsnappen mogelijk met satan . . . als we voor satan moeten leven meester satan . . .'

Het terugspelen van plaatopnamen, waardoor geheime boodschappen overgebracht kunnen worden (backward masking), is intussen berucht geworden. Met grote waarschijnlijkheid is deze methode terug te voeren tot Aleister Crowley, bij wiens occulte leer het hoorde, dat een mens, die zich werkelijk met het satanisme bezig wil houden, in staat moet zijn, deze omgekeerde taal 'te spreken, te lezen, te schrijven, te denken en te verstaan.' 3)

Hier volgt nog één shockerend voorbeeld van 'backward masking'; In de song 'When electricity came to Arkansas' van de groep Black Oak Arkansas stoot de zanger op een bepaald moment zeldzame geluiden uit. Terug gespeeld ontstaat daaruit: 'satan, satan, satan, he is God, he is god, he is god.' 4)

'De beslissende factor voor ieder succesvolle rockband is energie: de bekwaamheid energie uit te zenden, energie van het publiek te ontvangen en ze weer terug te geven. Een rockconcert is in werkelijkheid niets anders dan een rite, waarbij psychische kracht vrijgemaakt en omgezet wordt. Concerten van Led Zeppelin berusten in feite op geluidsterkte, herhaling en ritme. Zij hebben veel gelijkenis met de Marokkaanse trancemuziek, die in haar oorsprong een doel magisch van karakter is. Iedere kunst - muziek, schilderkunst of literatuur - is oorspronkelijk bezwering en magie, die benut wordt om bepaalde doelen te bereiken. In het Led Zeppelin concert is dat doel energie bij spelers en publiek. Om dat te bereiken, moet men de bronnen van magische kracht aanboren, hoe gevaarlijk dat ook kan zijn. 5) Jimmy Page, lead gitarist van Led Zeppelin.

Rolling Stones

De Rolling Stones hebben in ieder geval tijdelijk geflirt met de satan cultus. Reeds in 1967 waren zij met de LP titel 'Their Satanic Majesties Request,' de 'wens van hun satanische majesteit' opgevolgd. Zoals Stones zanger Mick Jagger later bekende heeft niemand minder dan Anton LaVey, hogepriester van de satanskerk in San Francisco, de groep geïnspireerd tot deze plaat. 6) Korte tijd later ontstond de beruchte song 'Sympathy for the Devil' (Sympathie voor de duivel), die tot een lofzang voor de Amerikaanse satans aanbiddeers zou worden. Tony Sanchez, een vriend van de Stones, wist over een live optreden van de Stones te vertellen: 'Bij het hoogtepunt van 'Sympathy for the Devil' rukte Jagger zijn knalrood T-shirt van zijn lichaam en onthulde een reusachtige, lelijke tatoeëring, die een duivel voorstelde. Ik begon me af te vragen of hij zich misschien intensiever met zwarte magie bezighield dan wij vermoeden. 7).

Tegenover het tijdschrift 'Rolling Stone' beklemtoonde gitarist Keith Richard: 'Zwarte magie is iets, dat iedereen zou moeten onderzoeken. Daarin liggen grote mogelijkheden. Veel mensen hebben er mee gespeeld, ieder heeft iets ervan in zich. Waarom is er een Voodoo cultus? Al deze dingen worden als bijgeloof en oudewijvenpraat afgedaan. Ik ben geen expert, dat wil ik niet beweren. Ik probeer alleen, de zaak een beetje in de openbaarheid te brengen . . . Er zijn magiërs, die denken, dat wij geheime agenten van lucifer zijn, en andere, die denken dat wij lucifer zelf zijn.' 8)

De titel van het Stones album 'Get Yer Ya-Ya's Out' (1970) komt neer op een zin, die bij bepaalde Voodoo cultussen (zwarte magie van de Afrikaners) dikwijls voorkomt. Gedeelten van de LP 'Goat's Head Soup' (1973) werden zelfs 'live' opgenomen bij een Voodoo ritueel. In een van de liederen kan men zelfs het schreeuwen van een demonisch bezetene horen. 9)

'De binnenkant van de platenhoes toont een geitenkop, die los in een kokende ketel drijft. De geitenkop is een klassiek symbool van satanisme (symbool voor lucifer). Na deze informatie verwondert het niet, dat Keith Richard waarnam, dat de liederen van de Stones dikwijls geheel spontaan ontstaan, op dezelfde wijze als de inspiratie bij een spiritistische seance. Hij verklaarde, dat de liederen in groten getale uit de tekstschrijvers stromen, wanneer zij maar een gewillig en open medium zijn. 10)

Spelen met vuur

De schakel tussen de Rolling Stones en de Crowley leerling Kenneth Anger verdient bijzondere aandacht. Anger, die zichzelf 'Bioscoop magiër' noemt, heeft de uitspraken van Crowley over magie, sexualiteit en geweld in zijn filmwerk zichtbaar gemaakt. Zijn levenswerk is de film 'Lucifer Rising,' een uitgesproken filmversie van de leer van het satanisme van Aleister Crowley.

Voor de hoofdrol van 'Lucifer Rising' ('Lucifers opstand'), de vertolker van Lucifer, koos Kenneth Anger de Stones zanger Mick Jagger. Zijn voorganger in deze rol, de gitarist Bobby Beausoleil, had om onverklaarbare redenen amok gemaakt en had een beestachtige moord begaan. Met het bloed van zijn slachtoffer had hij cryptische symbolen op de muur getekend.

'Wij waren allemaal een beetje bang voor Kenneth' bekende Tommy Sanchez, 'Steeds weer gebeurden in zijn omgeving onverklaarbare dingen.' 11)

Ondanks dit beklemmende gevoel componeerde Mick Jagger op de synthesizer een hypnotisch bijgeluid voor de film 'Invocation of My Demon Brother,' ('oproeping van mijn demonen broeder,') een fragment van 'Lucifer Rising,' en speelde hij in deze film Lucifer. Een filmcriticus over deze film: '... een hels drogbeeld, waarin Anger demonen bezweert, een soort zwarte mis viert en geheimzinnige visionaire beelden opeen hoopt' 12)

Mick Jagger zou stellig voortaan zijn talent in dienst van Anger gesteld hebben, ware het niet dat er een noodlottig incident voorviel met ernstige gevolgen. Het was de 6e december 1969. Op de 'Altamont Speedway' ' een verwaarloosde autorenbaan in de nabijheid van San Francisco, wilden de Stones als finale van een USA toernooi samen met andere bands een gratis Rockfestival op touw zetten. Altamont met zijn meer dan 300.000 bezoekers zou op een afschuwelijk bloedig exces uitlopen van de rockgroep 'Hell's angels' ('hel engelen'), die door het Stones management als ordebezoekers aangesteld waren, maar die zich bedronken en op uiterst brute wijze het publiek terroriseerden.

Het liep tenslotte uit op een volledige catastrofe toen 's avonds als hoogtepunt van het festival de Rolling Stones optraden. Bij de song 'Carol' kleedden merkwaardigerwijs een paar jonge mensen zich volledig uit en 'kropen in de richting van het toneel, als was het een hoogaltaar waar zij zich als offer voor de laarzen en stokken van de 'engelen' wilden aanbieden,' vermeldt Tony Sanchez. 'Hoe bruter ze afgeranseld werden des te meer schenen ze door een of andere bovennatuurlijke macht ertoe gedwongen te worden, zich aan deze satans agenten aan te bieden als menselijke offers. De gewelddadigheid ging ieder voorstellings vermogen te boven. Het werkte bijna als een archaische rite: de slachtoffers accepteerden pijn en hondsheid niet alleen, zij verlangden er zelfs naar.' 13)

Toen tenslotte de Stones 'Sympathy for the Devil' inzetten, sloegen de 'Angels' blindelings op de toehoorders in. Het bloedige handgemeen voor het toneel was niet meer te stuiten, het concert liep volledig uit de hand. Mick Jagger mompelde: 'Steeds wanneer we dit nummer spelen, gebeurt er wat!' 14)

'In 'Sympathy for the Devil' barstte al de vernietigende woede los, die in de massa kookte,' verklaarde Sanchez. 'De 'hell's angels' roken bloed, moord hing in de lucht, messen flikkerden. De Stones hadden steeds met geweld gespeeld, en nu konden ze de geesten die ze opgeroepen hadden niet meer bedwingen.' 15)

Toen de tot Lucifer gestileerde Mick Jagger in demonische pose het rockstuk 'Under my Thumb' zong, werd de 18-jarige zwarte Meredith Hunter vlak voor het toneel door de 'Hell's Angels' koelbloedig neergestoken! Zo eindigde het optreden van de Stones in dood en geweld. De moord ramp van Altamont eiste nog drie doden en een enorm aantal gewonden: 'Op het festival terrein dat volgepropt was met mensen, tenten en voertuigen werden minstens 20 zware ongevallen geregistreerd. Een Plymouth reed met hoge snelheid in op de menigte en doodde twee mensen. Een jongen verdronk onder invloed van LSD in een kanaal, en een ander die met zijn voeten in het vuur terecht gekomen was, moest met zware verbrandingen naar het ziekenhuis. 19-artsen en zes psychiaters behandelden drugs gevallen, vroeggeboorten en verwondingen door de slachtpartij en tot ze erbij neervielen.' 16)

Mick Jagger voelde zich door dit in Altamont gepraktiseerde satanisme zo getroffen, dat hij de contacten met Kenneth Anger en de medewerking aan zijn film meteen afbrak. 'Van te voren had hij,' zo merkt Anger op, 'de hele magie eenvoudig als spel opgevat, maar nu werd het opeens een werkelijkheid, die de groep uiteen kon slaan. De Stones zouden twee of drie Altamonts niet overleefd hebben. Hij had de film als een grap opgevat, en nu zat hij er plotseling te ver in, om het nog vermakelijk te vinden.' 17)

Terwijl de Rolling Stones zich onder de indruk van de Altamontramp distantieerden van de magie van Crowley, en zich in de minder riskante showbusiness terugtrokken en voor de rockscène behouden bleven, moest hun collega Graham Bond voor zijn magische activiteiten een veel hogere prijs betalen. De saxofonist en keyboardspeler Bond, die zichzelf hield voor de buitenechtelijke zoon van Crowley, betaalde met zijn leven: 'Volgens zijn manager was Bond vrij van drugs en optimistisch gestemd over een nieuw grammfoonplaat contract, toen hij op de 8e mei 1974 in het Londense Finsbury Park in de ondergrondse stapte. De trein waar hij voor viel, verminkte hem dermate, dat hij pas twee dagen later op grond van zijn vingerafdrukken geïdentificeerd kon worden. Het enige aan hem dat niet verbrijzeld was, was het magische zilver amulet, dat hij om zijn hals droeg. Tegenover de 'New Musical Express' herinnert Bonds vriendin Diane Stewart na het ongeval zich huiverend een platenopname, waarbij de musicus het Volle Crowley ritueel 'The bringing down of the light' opgevoerd had en waarbij plotseling, zonder enige aanleiding, de hele studiowand in vlammen opging.' 18)

HOOFDSTUK 3

Een standpuntbepaling

Occultisme, magie, satan en demonen - wat zit daarachter? Hebben deze dingen eigenlijk wel iets te betekenen? In onze 'verlichte,' materialistisch ingestelde tijd, schijnen deze dingen velen onwerkelijk, en het geloof aan hun bestaan een overblijfsel uit de 'duistere middeleeuwen.' Alleen ongeletterde en bijgelovige mensen geloven nog aan de aanwezigheid van satan en zijn demonen - zo wordt beweerd - . . . of zou er toch iets waar zijn van deze 'onzin' ... ? Dat er inderdaad mensen zijn, en onder hen prominente rock musici, die stellig rekening houden met het bestaan en de macht van de boze, zal ons intussen duidelijk geworden zijn. Tot nu toe hebben wij nog maar met enkele voorbeelden kennisgemaakt. We zullen echter nog meer rockgroepen en musici leren kennen, die de aanwezigheid en de werking van duistere machten maar al te duidelijk met bewijzen staven. Om de schokkende feiten, die wij nog belichten zullen, juist te verstaan en te kunnen beoordelen, hebben wij nog enige belangrijke informatie nodig.

Het geloof aan een demonenwereld, die weliswaar onzichtbaar is, maar waarmee de mens contact kan opnemen en die ingrijpt in het leven van de mensen, is over de hele wereld verbreid. Niet alleen de zogenoemde 'primitieve' volkeren zijn doordrongen van het geloof aan het demonische en de ervaring van het geheimzinnige, maar in sterk toenemende mate ook het westerse cultuurgebied. 'In onze dagen erkennen niet minder dan 20 miljoen Europeanen het occultisme,' beweert de journalist Horst Knaut 'meer dan 3 miljoen burgers in de Bondsrepubliek van Duitsland wijden zich eraan, en achter hen staan er nogmaals 5 tot 10 miljoen, die met de geheimwetenschappen sympathiseren, en zich daardoor 'herverzekeren' willen. 1)

Uit de Verenigde Staten wordt gemeld dat het aantal Amerikanen dat zich met hekserij, satans cultus en zwarte magie bezighoudt, op minstens 10 miljoen geschat wordt.

Heksenkringen en satans cirkels schieten als paddestoelen uit de rottende bodem van het herfst getijde van een oorspronkelijk 'christelijk avondland'; het getal van de mensen die zich er actief mee bezig houden wordt met vijf cijfers geschreven.

Deze getallen worden overtroffen door het aantal spiritisten, dat in de wereld op 70 tot 100 miljoen geschat wordt. Het grote centrum is Brazilië, waar alleen al 150 spiritistische kranten verschijnen.

Miljoenen mensen, waarvan velen hoog ontwikkeld, zijn vast overtuigd van het bestaan van het bovennatuurlijke. Het aantal van hen, dat weet te vertellen van ervaringen met machten en krachten, die vanuit onzichtbare dimensies op de zichtbare wereld inwerken, is niet te onderschatten, noch weg te discussiëren.

De tegenwoordigheid van deze bovennatuurlijke dingen wordt ons ook in de Bijbel helder en duidelijk verzekerd. Voor de schrijvers van de Bijbel is het een feit, dat het bovennatuurlijke er werkelijk is. Os Guinness schrijft daarover: 'In het kader van het christelijk denken bestaat het onderscheid tussen het natuurlijke en het bovennatuurlijke er niet in, dat het eerste misschien werkelijker is als het andere; veel meer is het eerste een zichtbare en het laatste een onzichtbare wereld, en beide hebben een zelfde mate van realiteit.' 2)

Onzichtbare realiteiten: God

God is de schepper van het heelal, van zowel de zichtbare als de onzichtbare wereld. Hij zelf is voor de mens onzichtbaar, omdat de laatste in tegenstelling tot God aan de zichtbare wereld is gebonden. Het natuurlijke menselijke denken is geheel vastgelegd op ruimte (drie dimensies lengte, breedte en hoogte) en tijd (vierde dimensie). Evenals de mens zijn ook de natuurwetenschappen beperkt voor wat de grenzen van het weten betreft, zodat zij alleen de zichtbare wereld kunnen verklaren. Een werkelijkheid daarbovenuit is niet te onderzoeken; daarom zijn ook geen natuurwetenschappelijk betrouwbare uitspraken daarover mogelijk. Evenwel maken veel mensen de onjuiste gevolgtrekking: 'Wat niet wetenschappelijk te onderzoeken is, dat kan ook niet bestaan!' Voor hen begint de onbestaanbaarheid van een zaak daar, waar de kennis methoden van de natuurwetenschappen te kort schieten in het onderzoek van deze zaak. Ortwin Schweitzer, die zich intensief met deze problematiek bezighield, merkte zeer juist op: 'Ieder voorwerp dat we kennen vereist een bepaalde methode om gekend te worden. Wordt deze methode niet toegepast, dan verschijnt ofwel geen, ofwel een fout resultaat.

Daaruit volgt: heb ik ergens een nul resultaat, dan kan het eraan liggen dat ofwel het voorwerp niet aanwezig is, ofwel daaraan dat mijn kennis methode niet deugt voor dit voorwerp. Toegepast op het kennis onderwerp 'God' betekent dat: Wanneer je God niet kent, dan is Hij ofwel niet aanwezig, of echter - en daarover denkt gewoonlijk niemand na jouw methode is tot nu toe fout geweest.' 3)

Hoe kunnen nu mensen God kennen? De Bijbel beantwoordt deze vraag, waarbij ze er op wijst dat: 'dat hetgeen van God gekend kan worden in hen openbaar is, want God heeft het hun geopenbaard.' 4)

Wat is nu van God kenbaar of zelfs zichtbaar? Ook hier geeft ons de Bijbel, Gods Woord, de oplossing van dit raadsel: 'Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, Zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit Zijn werken met het verstand doorzien (of gekend, met het verstand begrepen en gezien). 5)

Hoe heeft de mensheid op die godsopenbaring in de schepping gereageerd? De mensen hebben God niet als God verheerlijkt, noch Hem dank ervoor gebracht, maar - zo concludeert de Bijbel - 'hun overleggingen zijn op niets uitgelopen, en het is duister geworden in hun onverstandig hart.' 6)

De overleggingen van de mensen ten opzichte van de persoon van God degenerereerden. Het gevolg is een of andere vorm van afgoderij en afgodendienst. Dat men het bestaan van God tenslotte totaal loochende - zoals het tegenwoordig wijdverbreide materialisme leert - is niets anders dan een moderne en tegelijk populaire variant van deze ontarding van het menselijk denken. Nieuw is de gedachte van het atheïsme echter beslist niet. Het werd al bijna 3000 jaar geleden in de Bijbel vermeld, waar het kort en bondig heet: 'De dwaas spreekt in zijn hart: er is geen God.' 7).

Wij hebben ook vastgesteld, dat het in principe mogelijk is, het bestaan van God door het verstand te kennen en te beamen. Daaruit komt een verdere en zeer belangrijke vraag: Is er buiten het verstandsmatige kennen een verdere kennis methode waarmee de mens God persoonlijk in zijn leven kan ervaren? Ja, die is er! Het bijbelse antwoord luidt: geloven. Met 'geloven' wordt niet een onzekere en vrijblijvende, inhoudsloze zaak bedoeld (b.v. 'Ik geloof, dat er ergens een God moet bestaan; ik ben er echter niet helemaal zeker van,') maar het daar aan te grond liggende woord, 'pisteuein' (Grieks) uit de bijbelse grondtekst betekent in feite zoveel als 'vertrouwen, zich toevertrouwen.' De Bijbel geeft daarvoor de volgende definitie: 'Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet.' 8)

Verder wordt verklaard: 'Door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het Woord Gods tot stand gebracht is, zodat het zichtbare niet ontstaan is uit het waarneembare (dat wil zeggen uit dingen die met de zintuigen waargenomen kunnen worden.) 9)

Over het buitengewone belang van het geloof wordt bovendien gezegd: 'zonder geloof is het onmogelijk Gode welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken.' 10)

Maar is het eigenlijk wel mogelijk, het zoeken naar God met succes af te sluiten, dat wil zeggen, met Hem in contact te komen? Wat baat het de mens van het bestaan van God af te weten en Hem ondanks eigen inspanning toch niet werkelijk te leren kennen? Wat staat tussen de mens en God in, dat de verbinding tegen houdt? Het bijbelse antwoord op dit probleem stelt de menselijke natuur niet in een goed licht: ieder mens is voor God schuldig, dat wil zeggen hij zondigt tegen Hem. De zonde wortelt in de pretentie van de mens, zijn leven onafhankelijk van God in eigen beheer te leven.

Of dat nu in de vorm van een bewuste afwijzing van Hem gaat, als schuldige ongehoorzaamheid, of ook als menselijke dwaling alle mensen hebben in Gods ogen derhalve de dood verdiend: 'want er is geen onderscheid. Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods, 11) - 'het loon, dat de zonde geeft, is de dood.' 12)

Zonde bewerkt een eeuwige en totale scheiding van God: 'want wat heeft gerechtigheid gemeen met wetteloosheid, of welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis?' 13)

Is er een uitweg voor de mens? Ja - want God wil, 'dat alle mensen behouden worden en tot erkenning der waarheid komen' 14) daarom, 'verkondigt Hij de mensen, dat zij, allen overal tot bekering moeten komen.' 15)

Dat betekent, zijn mening veranderen met betrekking tot de zonde, tot God en tot zichzelf, dat wil zeggen wij moeten Gods vernietigende, maar volkomen rechtvaardige oordeel over ons beamen en er voor Hem openlijk voor uitkomen dat wij schuldig zijn ('want wij ontvangen vergelding naar wat wij gedaan hebben.') 16)

God eist niet alleen, dat wij onze schuld voor Hem belijden en ons onder Zijn oordeel stellen, maar Hij wil ook, dat de schuldenrekening van een ieder afzonderlijk voldaan wordt. Tot dit doel heeft God bijna 2000 jaar geleden Zijn Zoon Jezus Christus op aarde gezonden, opdat deze plaatsvervangend de doodstraf voor ons op Zich zou nemen. Door Zijn dood aan het kruis heeft Jezus Christus voor allen, die deze dood voor zich persoonlijk aanvaardden, de voor God bestaande schuld voldaan. Wij hebben hiervoor twee Bijbelplaatsen geciteerd, die wijzen op de verlorenheid van alle mensen. Van groot belang is nu het vervolg van beide citaten: 'Want er is geen onderscheid. Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods, en worden om niet gerechtvaardigd uit Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus 17)

'Want het loon, dat de zonde geeft is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onzen Here.' 18) Jezus Christus - onze Heer. Wanneer wij werkelijk in de Here Jezus geloven, dan voltrekt zich in ons leven een wisseling van heerschappij: 'En voor allen is Hij gestorven, opdat zij, die leven, niet eer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem, Die voor hen gestorven is en opgewekt.' 19) Jezus Christus wil graag het leven van ieder, die Hij gered heeft, in Zijn Hand nemen en opnieuw vorm geven.

Onzichtbare realiteit: Satan

Wie kent haar niet, de afbeelding van een gestalte met bokkenpoten, staart en horens? Dit dikwijls tot schertsfiguur gestileerd product van de menselijke voorstelling moet dat geheimzinnige wezen voorstellen, dat in de Bijbel als 'Satan' of 'Duivel' aangeduid wordt. Een andere naam van dit wezen is 'Lucifer.' Door de hele Bijbel heen worden we verzekerd van het werkelijke persoonlijke bestaan van de duivel en zijn aanhang. Hij is de absolute vijand van God en de mensen; door zijn werk als verleider tot zonde wil hij God en mensen uit elkaar drijven. Daarom strijdt hij ook met verbetenheid tegen Gods verlossingswerk voor de mensheid door Jezus Christus. Jezus Zelf wijst ons op de boosaardige natuur van satan, wanneer Hij hem een 'mensenmoeder van de beginne' noemt, die niet in de waarheid staat en zijn eigen wezen volkomen getrouw is, wanneer hij 'de leugen spreekt,' omdat hij 'een leugenaar,' is en een vader van de leugen. 20)

Het tegenwoordige wereldsysteem, dat opgebouwd is op de grondregels van geweld, hebzucht, zelfzucht, eerzucht en zondige genoegens, is zijn werk en was de omkoopprijs, die hij Jezus Christus aanbod (die deze echter afwees). Satan wordt in de Bijbel 'vorst van deze wereld' en 'god van de wereld' genoemd. De tekst van 'Lord of this World' van de groep 'Black Sabbath,' die we reeds hebben leren kennen, geeft deze karakteristieke trek van satan treffend weer. Als 'vorst, die in de lucht heerst,' is hij het hoofd van een geweldig leger van demonen. De boeken van het Nieuwe Testament geven ruimschoots getuigenis van de werkelijkheid en de persoonlijkheid van de demonen. De demonen zijn vroegere engelen (boden Gods), die samen met hun heer, de satan, eens van God afvallig geworden zijn. Het streven van de demonen is de beïnvloeding van de mensen, om de gemeenschap van de mensen met God te verhinderen, zijn zielen leven te verontreinigen, hem aan te zetten tot kwaad en zijn geestelijk en lichamelijk leven te vernietigen. De boze geesten zijn in staat om in de ware zin van het woord bezit te nemen van een mens, die zich aan hem overlevert. Zulke 'bezetenheid' uit zich in de regel ofwel negatief in lichamelijk psychisch verval, ofwel schijnbaar positief in bekwaamheden, die de mens niet zou hebben zonder dat een demon in hem huisde.

Evenals de mens toegang tot God kan hebben door het geloof in Zijn Zoon Jezus Christus, zo kan hij zich ook openstellen voor duistere satanische machten en met hen in contact treden. Speciaal het bezig zijn met het occultisme (zonden van toverij, het bezoek aan een waarzegster of spiritistische seances, het dragen van amuletten enz.) brengt de 'mens onder de macht van satan.'

Het woord occultisme stamt van het latijnse 'occultus' wat betekent 'verborgen, duister, geheim.' Onder 'occultisme' verstaat men de 'leer van het verborgene, het geheime' (geheime wetenschappen) en in het algemeen ieder contact met het 'duistere,' geheimzinnige. Wetenschappers mijden het begrip occultisme en gebruiken daarvoor liever het begrip parapsychologie (volgens Driesch wetenschap van de 'occulte' verschijnselen.) Op het wereldlijke vlak zien velen in het occultisme alleen maar heel globaal de 'Theorie en praktijk van de natuurverschijnselen, waarvan de oorzaken met de tot nu toe bekende natuurwetten nog niet verklaard kunnen worden.' 21)

Deze zienswijze wordt op geen enkele wijze gerechtvaardigd door het bijbelse standpunt t.o.v. occultisme, daarbij gaat het om - zoals Dr. Helge Stadelmann eens treffend geformuleerd heeft - 'anti goddelijke, respectievelijk door God verboden verschijnselen van bovennatuurlijke aard, waarmee zich de mens met het oog op weten en macht inlaat, in zijn poging de begrenzing van zijn vijf zintuigen te doorbreken, waardoor hij omgekeerd echter ook in zijn leven beïnvloed en bestemd kan worden.' 22)

De zeer geziene theoloog Merill F. Unger is heel duidelijk, wanneer hij schrijft: 'Occultisme is een verzamelnaam voor elke leer en praktijk, waarbij niet Jezus Christus, maar satan in het middelpunt staat. (Waarzeggen, toverij, doden aanroepen, telepathie, helderziendheid, afgodendienst, horoscoop lezen, sterrenwichelarij (astrologie) enz.) 21)

De Bijbel erkent nadrukkelijk de werkelijkheid van de occulte wereld. De christelijke leer beschrijft niet alleen het zichtbare universum, dat door de zondeval bedorven is, maar ook een onzichtbare wereld, waarin een duivel en boze geesten zijn, die in hun rebellie een actieve invloed op de wereld en de mensen hebben.

Achter alle occulte fenomenen staat satan, de vijand van God. Zich met het occulte inlaten betekent daarom, God de rug toekeren en zich aan de kant van satan stellen.

Gods woord zegt daarom een duidelijk neen tegen de occulte praktijken. Mozes gebiedt het volk Israël: 'Wanneer gij gekomen zijt in het land dat de Here, uw God, u geven zal, dan zult gij niet leren doen naar de gruwelen van die volken. Onder u zal niemand worden aangetroffen, die . . . waarzeggerij pleegt, geen wichelaar, uitlegger van voortekenen, of tovenaars, geen bezweerder, niemand, die de geest van een dode of een waarzeggende geest ondervraagt of die de doden raadpleegt. Want ieder die deze dingen doet, is de Here een gruwel, en ter wille van deze gruwelen drijft de Here, uw God, hen voor u weg. Gij zult onberispelijk staan tegenover de Here, uw God,- want deze volken, die gij verdrijven zult, luisteren naar wichelaars en waarzeggers, maar u heeft de Here, uw God, dit niet toegelaten .' 24)

Een mens, die - om welke reden dan ook - met occulte praktijken experimenteert en 'speelt,' staat onder het vernietigend oordeel van God: 'Ieder die deze dingen doet, is de Here een gruwel!' Let wel! Er staat niet: die deze dingen doet, die begaat een gruwel, maar er staat: die is een gruwel. Niet alleen de daad is de Here een gruwel, maar ook de mens die ze begaat!

Juist de wereld van de rockmuziek, waarin duizenden rockbands er van dromen, tot elke prijs populair te worden en carrière te maken schijnt bijzonder voorbestemd te zijn voor het experimenteren met magie. Gewoonlijk verstaat men onder magie ten onrechte het 'hocus pocus' van de 'toneel magie,' waarbij een goochelaar witte konijntjes uit zijn zwarte hoge hoed kan toveren. Dit is echter niet wat de echte magiërs (en de Bijbel) onder magie verstaan. In de magie gaat het niet om vingervlugheid en tover kunststukken, maar daar gaat het om uitoefening van paranormale macht, dat wil zeggen het handelen van een magiër is er op gericht, de werkelijkheid door bovenzinnelijke krachten te beheersen of ten minste te beïnvloeden.

Men onderscheid daarbij in het algemeen twee soorten magie: witte magie en zwarte magie. Waaruit bestaat het verschil tussen die beide? Dikwijls gaat men van de veronderstelling uit dat de aard van het 'voorteken' beslissend is: eer de magiër met zijn magische handelingen begint, spreekt hij oude formules uit. Daarbij kan hij zich op God beroepen of de naam van de drie eenheid uitspreken (= witte magie). Hij kan echter ook de krachten van heidense godheden, demonen of zelfs Lucifer te hulp roepen (= zwarte magie). Het wordt echter hachelijk, wanneer in een aantal formules beide soorten namen gecombineerd worden! Aleister Crowley: 'Het woordgebruik is bijzaak. Het verhoogt de extase van de magiër. Oproepingswoorden zijn even als wierook en verdovende middelen, alleen suggestie middelen.'

Het is daarom zinvoller, witte en zwarte magie te onderscheiden door het verschillende doel: witte magie heeft ten doel de boze af te weren, betrekkingen te verbeteren, genezing te bewerken. Het doel van zwarte magie is mensen, dieren of planten te beschadigen, ze ziek te maken of te doden. Ook al is de toepassing van dit onderscheidingscriterium niet altijd probleemloos, dan is een discussie over de juiste terminologie toch onnodig, want beide - witte en zwarte magie - hebben op gelijke wijze hun bron in de werken van occulte, demonische machten, waarachter geen ander als satan zelf staat. Zo constateert ook H. E. Miers in zijn 'Lexicon des Geheimwissens':

Er is 'eigenlijk geen witte of zwarte magie, maar alleen zwarte en witte magiërs, want de magie is praktisch alleen het hanteren van occulte krachten met het doel een verandering van de aardse toestand te bewerken, zonder te letten op de goede of kwade bedoeling' 25)

Bij de magie zijn mensen aan het werk, die over goed en kwaad willen beschikken: de oer verzoeking van de boze. (Genesis 3: 5)

Storingen door occulte beïnvloeding

Wanneer een mens zich bezighoudt met het occulte, opent hij daarmee de deuren wagenwijd voor alle duistere machten, waardoor hij dan bewust of onbewust beïnvloed wordt. Daardoor kunnen bij hem ernstige storingen te voorschijn geroepen worden. Naast het mogelijke optreden van fysieke en psychische afwijkingen en het verkrijgen van occulte bekwaamheden, zijn de storingen dikwijls in te delen in de volgende twee gebieden: 26)

1. Storingen in de communicatie met God, tenminste bij christenen of bij hen die christen willen worden (in andere religies schijnen de demonen niet erg geïnteresseerd te zijn).

Christenen krijgen moeilijkheden met het bidden en bijbellezen. Veel voorkomende gevolgen zijn geestelijke stilstand, geen heilszekerheid, lasterlijke gedachten en falend geestelijk onderscheidingsvermogen, afname van geloofskracht en vreugde, toenemende ongeïnteresseerdheid, zelfs afwending van het evangelie van Jezus Christus.

2. Storingen op moreel en psychisch gebied.- depressies of agressie, angsten en dwanghandelingen, seksueel ontsporingen, verslavingen en dikwijls neiging tot zelfmoord, seksueel perversie - ook onnatuurlijke dwangmatige aseksualiteit - zijn dikwijls gevolgen van occulte grensoverschrijdingen.

Ik vraag me ernstig af, of de seksuele ontarding en de drugsverslaving, die bij rock musici dikwijls waar te nemen is, soms niet dat is wat de occultisten als 'premie van de duivel' aanduiden: dingen, die door occulte grensoverschrijdingen veroorzaakt of op z'n minst geïntensiveerde worden..

HOOFDSTUK 4

Onder demonische invloed?

'Het is dikwijls angstaanjagend.'

Na een AC/DC-concert met de waanzin show van de gitarist Angus Young werd aan hem gevraagd: 'Waar krijg jij je energie vandaan?'

Antwoord: 'Van daar boven'(wijst naar boven)

Vraag: 'Van daar boven?' 'Noch van daar boven noch van daar beneden. Waarschijnlijk van daar beneden. Daar boven is geen Rock 'n Roll.' De journalist voegt er droogjes aan toe: 'Het is een troost te weten dat wij nu de uitleg hebben van de LP titel 'Highway to Hell.')

Youngs collega in de band Cliff Williams, verraaft verdere bijzonderheden: 'Angus bevindt zich als het ware in trance, wanneer hij zijn waanzin soli speelt. Hij kan zich er achteraf niets meer van herinneren.'

De tot het hindoeïsme overgegangene gitarist John McLaughlin beweerde, dat een geest achter de muziek van zijn band Mahavishnu Orchestra zou staan. Hij brengt verslag uit: 'Toen wij op een avond juist begonnen te spelen, kwam plotseling de geest in mij - en ik speelde, maar het was niet meer mijn eigen spelen!' 2)

Een andere, wereldwijd bekende gitarist bekend: 'Soms sta ik op het tonen, en heb ik het gevoel, alsof ik het helemaal niet ben die daar gitaar speelt, de man die daar speelt ziet er alleen maar net zo uit als ik, speelt ook zoals ik, maar ik ben het niet. Ik heb het gevoel alsof ik mijzelf van buitenaf bekijk, als stond ik naast de persoon die daar gitaar speelt, en ik verwonder mij over de melodieën en improvisaties, die de persoon met de gitaar daar speelt.' 3)

Iets dergelijks weet de beroemde rock drummer Ginger Baker te vermelden: 'Het gebeurt heel dikwijls, dat ik het gevoel heb, dat niet ik mijn instrument bespeel, maar op de een of andere manier bespeelt 'iets' mijn instrument, en dat 'iets' bespeelt ook alle andere instrumenten van onze band. Dat bedoel ik er mee, wanneer ik zeg: Het is dikwijls angstaanjagend'. 4)

Ieder, die wat van occulte verschijnselen afweet, herkent hier meteen de onmiskenbare kentekenen van demonische controle!

Zeldzame, groteske vertrekkingen van het gezicht tot en met het aannemen van wezensvreemde gelaatsuitdrukkingen, schokkende en krampachtige bewegingen van de ledematen zowel als het uitvoeren van eigenaardige, robotachtige bewegingen - deze verschijnselen zijn bij rock musici tijdens live optredens dikwijls vast te stellen en worden dan graag eenvoudigweg als onderdeel van de show en als gevoelsuitdrukkingen van de musici geïnterpreteerd.

Dezelfde fenomenen zijn echter eveneens bekend bij het spiritisme, en waar te nemen wanneer het spiritistische medium onder invloed van zijn leidgeest raakt en demonisch bezeten wordt. Daarom vind ik het noodzakelijk, er op te wijzen dat aan de bovengenoemde overeenkomstige verschijnselen in principe een demonische besturing ten grondslag kan liggen.

Zoiets ligt speciaal voor de hand, wanneer de musicus in kwestie zelf toegeeft dat 'op de een of andere manier iets' beslag op hem legt.

Zo gaf de zanger van de hardrockgroep Meat Loaf heel openlijk toe: 'Wanneer ik op het toneel kom word ik bezeten. 5) Gedurende een live optreden in januari 1982 kon men meebelevén, hoe de zwaarlijvige leadzanger bezeten werd. Nadat hij een van de laatste liederen van het concert gezongen had, kwam een volledig ongecontroleerd schudden over hem, en werd hij door zulke sterke spasmen overvallen, zoals hij het zelf tevoren nog nooit beleefd had. 6)

Jim Steinman, de componist van Meat Loaf, bekende: 'Ik ben altijd al gefascineerd geweest door het bovennatuurlijke en ik heb rock altijd al het ideale medium daarvoor gevonden. '7)

Onlangs las ik een bericht van christenen, die op de verbinding tussen rock, drugs en occultisme stuiten toen zij een ontmoeting hadden met een jonge vrouw, die door demonen bezeten was. Zij was een volledige ingewijde 'heks,' nam heroïne en grote hoeveelheden alcohol tot zich en was in heteroseksuele praktijken verstrikt. De jonge vrouw wilde nu 'uittreden' en naar God terug. De demonen, die bij de daarop volgende strijd om de bevrijding uit haar spraken, hijgden en knarsten, maakten dezelfde geluiden als veel rock musici. Jongeren, die deze afschuwelijke strijd en zijn uitingen meemaakten, waren zozeer geschokt, dat zij hun rockplaten wegwierpen.

Het uitdagen van duistere machten - spelen met vuur.

Bob Larson deelt mee: 'Met mijn door ervaring verkregen kennis over demonische krachten, die in de rockmuziek aanwezig zijn, sta ik niet alleen. Een van de griezeligste geschiedenissen, die ik ooit gehoord heb, werd mij verteld door een vriend, die onder drugsverslaafden en 'drop outs' werkt - Verscheidene weken lang ging hij om met een 16-jarige jongen, die zei met demonen in contact te staan. Op zekere dag vroeg hij mijn vriend, de radio aan te zetten en een zender op te zoeken, die rockmuziek gaf. Terwijl zij luisterden begon de tiener - nog voordat overigens de zanger begon te zingen - de woorden van de songs te vertellen, die hij nooit tevoren gehoord had. Toen hem gevraagd werd, hoe hij dat klaarspeelde, antwoordde de zestienjarige, dat dezelfde demonische geesten, die hij kende, deze songs geïnspireerd hadden. Hij verklaarde eveneens, dat hij op zijn LSD trips demonen kon horen, die sommige precies dezelfde songs zongen, die hij pas later op opnamen van 'Acid Rock' (drugs rock) - groepen hoorde.' 8)

Veel groepen schrijven hun songs onder drugs invloed. Sommige geven toe, de inspiratie voor hun composities te verkrijgen door een 'macht,' die de musicus resp. de band controleert. Led Zeppelins album 'Presence' toont een zwart merkwaardig gevormd voorwerp, dat met betrekking tot zijn betekenis aanleiding geweest is tot speculaties. Jimmy Page onthulde, dat de geheimzinnige figuur de kracht symboliseert, die de groep bekwaam maakt om de toehoorders sterk te beïnvloeden, een macht, die eenvoudig als 'Presence' aangeduid wordt - te vertalen met 'aanwezigheid,' maar ook met '(geest) verschijning'! Op grond van zulke onthullingen, kan men zich terecht afvragen of de voortdurende populariteit van de intussen legendarische groep niet - tenminste gedeeltelijk - toegeschreven kan worden aan 'meer' dan alleen hun uit de boxen dreunende hardrock geluiden. Er rijzen duistere vermoedens wanneer Jimmy Page openlijk verkondigt: 'Magie is nooit goed of slecht zwart of wit, maar eenvoudigweg een methode, Om de demonische werkelijkheid deelachtig te worden en deze voor zich te ontsluiten.' 10)

'De magisch levende mens probeert, de hogere machten, die hij om zich heen waarneemt, aan zich te onderwerpen en nuttig voor zich te maken.' (Aleister Crowley).

De grote bedreiging van rock musici om zich open te stellen voor demonische machten en tot het occultisme te vervallen, wordt in 'Rock und Schwarze Magie' (Spotlight 10 1978) duidelijk naar voren gebracht: 'Creativiteit, emotioneel boven zichzelf uitstijgen exploderende energie, trance en zich totaal geven: attributen, die iedere rockshow beheersen en waaraan iedere rockmusicus onderhevig is zijn evenwel attributen van de magie.

En zodoende is de stap niet groot die de kunstenaars en musici moeten doen om zich bloot te stellen aan de duistere machten van de magie, ze uit te lokken, ze dienstig te maken, en proberen te ontmoeten.' Marc Bolan, lead gitarist en songschrijver van T-Rex zei dat hij twee jaar lang in Parijs had samengeleefd met een zwarte magiër, van wie hij geleerd had die magie uit te oefenen, en waaraan hij het succes van een aantal van zijn plaatopnamen toeschreef. 11)

Bolan bracht de tieners van Engeland in 'Rextase'; in anderhalf jaar verkocht hij 18 miljoen platen. De dagbladen maakten melding van T-Rex concerten, waarbij de ene helft van het vrouwelijke publiek in diepe onmacht lag, terwijl zich de anderen overgaven aan huilbuien 12). Marc Bolan stierf bij een mysterieus auto ongeluk in Engeland.

De grootste invloed op de rockmuziek hebben ongetwijfeld de Beatles uitgeoefend. Tony Sheridan, die in 1962 in de Starclub in Hamburg met de Beatles samenspeelde, ventileerde het geheim waarop het mysterieuze succes van deze groep gebaseerd zou kunnen zijn. Sheridan vermeldde dat John Lennon zich in 1962 zeer sterk voor occulte zaken interesseerde, en hoe hij samen met de beatle in Hamburg in een spiritistische seance geweest was. Daar zou Lennon tegen hem gezegd hebben:

'Ik weet dat de Beatles succes zullen hebben zoals nog geen andere groep eerder. Ik weet het precies - want voor dit succes heb ik mijn ziel aan de duivel verkocht.' 13)

In 1963 lanceerden de Beatles wereldwijd in feite de ene hit na de andere, en leidden zo de 'beatlemanie' in, die voortaan voor krantenkoppen, superlatieven en record omzetten zorgde. Op de 4e april 1964 tenslotte waren de Beatles met vijf van hun songs in de USA gelijktijdig nummer één, twee, drie, vier en vijf in de single hitparade, en met hun beide LP's 'Meet the Beatles' en 'Introducing the Beatles' waren zij ook in de LP hitparade nummer één en twee. 14) Alleen al tot 1973 werden 90 miljoen LP's en 125 miljoen singles van hun muziek verkocht. 15) Het is opmerkelijk, dat de beruchte satanist Charles Manson, die door de zeven afschuwelijke Tate La Bianca moorden bekend geworden is, zich erop beriep geïnspireerd te zijn door de Beatles, daar hij meende in enige van hun songs geheime boodschappen te ontdekken.

Volgens de uitspraken van Manson zouden de Beatles songs 'Helter Skelter' en 'Blackbird' zijn ontaarde en moorddadige filosofieën gedicteerd hebben. In het huis van Sharon Tate vond men bij de lijken met bloed op de muur geschreven 'Pigs' (van de song 'Piggies,') bij een ander slachtoffer werd eveneens met bloed 'Helter Skelter' op de kamer muur gesmeerd. 16)

Terug naar John Lennon. Op de LP 'Mindgames' (1973) schreef hij een song met de titel 'Bring on the Lucie,' waarin hij de antichrist letterlijk aanbidt:

'Er is hier iets, wat je onmiddellijk moet doen; Bevrijdt de mensen nu. Doe het, doe het, doe het nu! Wij zijn gevangen met handen in de lucht . . . Zo willen wij het als een gebed uitroepen: Bevrijdt de mensen . . . 666 is je naam.'

John Lennon werd op de 8e december 1980 door zijn fan Mark Chapman onder mysterieuze omstandigheden neergeschoten. Chapman baseerde zijn motief op 'stemmen en de duivel.' Was dat de prijs die de duivel nu van de voormalige beatle opgeëist had?

Verzoeken en de overwinning ervan.

Vele lezers zal de geschiedenis van de verzoeking van de Here Jezus bekend zijn, waarin verteld wordt: 'Wederom nam de duivel Hem mede naar een zeer hoge berg en hij toonde Hem al de koninkrijken der wereld en hun heerlijkheid, en zeide tot Hem: Dit alles zal ik U geven, indien Gij U nederwerpt en mij hulde bewijst. Toen zeide Jezus tot hem: Ga weg, satan! Er staat immers geschreven: Den Here, uw God, zult gij hulde bewijzen en Hem alleen dienen. Toen liet de duivel Hem met rust en zie, engelen kwamen en dienden Hem.' (Mattheüs 4: 8 - 11)

Uit deze gebeurtenis is belangrijke informatie af te leiden: De duivel wil de eer en de aanbidding in deze wereld, die alleen God toekomt, naar zichzelf toe halen. Hij belooft de mens daarvoor eer, kennis, macht en dikwijls zelfs bovennatuurlijke bekwaamheden - dingen, waarnaar de mens zich uitstrekt in zijn van God losgeslagen toestand. Maar deze handel heeft een 'duivelspoot,' die gelegen is in de natuur van satan: eerst maakt hij de mens tot slaaf van zijn wil, en tot dank daarvoor sleurt hij hen met zich mee in de eeuwige verdoemenis, in de poel des vuurs (Openbaring 20: 10, 15). Satan spiegelt zijn slachtoffer vaak zolang de hemel voor, tot ze met hem in de hel neerstorten.

'Want wat zou het een mens baten, als hij de gehele wereld won, maar schade leed aan zijn ziel?' (Mattheüs 16: 26) - met deze vraag van Jezus Christus zou ieder mens zich ernstig bezig moeten houden.

De Here Jezus Zelf was het, die allen, die God willen dienen, een voorbeeld gaf en satans verzoeken en verlokken aanbiddingen weerstond. Hij antwoordde met Gods woord uit Deuteronomium 6: 13 (en 10: 13): 'De Here, uw God, zult gij aanbidden en Hem alleen dienen.' Niets anders zegt ook het eerste gebod: 'Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben!' (Exodus 20: 3).

Daar heeft de satan niets meer op te zeggen, en hij moet onverrichterzake wijken. De aanwijzing, die voor de navolgers van Jezus geldt, luidt dus: 'Onderwerpt u dus aan God, maar biedt weerstand aan de duivel en hij zal van u vlieden. (Jakobus 4: 7).

Allen, die zich nog niet aan God onderworpen hebben, laat Hij door de profeet Jesaja zeggen:

'De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten en hij bekere zich tot de Here, dan zal Hij Zich over hem ontfermen - en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig.' (Jesaja 55: 7)

'Het is gevaarlijk, zich met geesten in te laten'

Dit hoofdstuk eindigt met uittreksels uit een werk over rock en magie van Pierre Granini. Hij vermeldt onder de titel: 'Het is gevaarlijk zich met geesten in te laten. Het magische wereldbeeld van Can,' in krachtige termen over occulte fenomenen bij de Duitse rockgroep Can. 17)

'Zeker vanaf het album 'Tago Mago' (1971) hebben meevoelende luisteraars bij bijzonder geïnspireerde optredens van de band Can een uitstraling van het ongewone, zelfs onwerkelijke geregistreerd. De bijna al spookachtige overeenstemming van de musici bij de improvisatie gaf de indruk, dat ieder reeds van te voren wist wat de ander het volgende moment zouden spelen. Als in een droom schenen bedwelmende geluiden direct aan het onderbewuste te ontspruiten, maar hoe werden ze tussen de spelers dermate perfect gesynchroniseerd? De zekerheid, waarmee ze gedeelten van het publiek in trance konden brengen, overtrof verre wat men gewend was van rockbands. Daarom werd in intieme kring van Can gemompeld over psi ervaringen, en steeds vaker verscheen in recensies het woord telepatie. Te eniger tijd moest het thema 'Magie' bij Can dan ook wel openlijk ter sprake komen ...

Dat er buitenzinnelijke, de gewone logica tegensprekende waarnemings en communicatie mogelijkheden zoals telepatie, helderziendheid en vooruit weten van toekomstige gebeurtenissen bestaan, kan tegenwoordig, na de resultaten van het parapsychologisch onderzoek wel als vaststaand gelden. Can kan daarvoor zelf bewijzen leveren. Zo improviseerde Can gitarist Michael Karoli bijvoorbeeld eens in de eigen studio van de groep bij Keulen, met koptelefoons voor het toevoegen van geluidseffecten, direct op de geluidsband, zonder dat de elektrische gitaar over luidsprekers te horen was. Buiten was een eenvoudige, maar wel mediamieke dorpsbewoner hout aan het hakken. De musici constateerden, dat hij iedere keer geïrriteerd ophield met werken, wanneer Michael zijn spel onderbrak. Zodra de gitarist weer inzette waren ook de geluiden van de bijl weer te horen - in precies het juiste ritme ...

Steeds weer gebeurt in de omgeving van Can het onverklaarbare, waarover de musici slechts aarzelend en met alle voorzichtigheid willen spreken. Daar was bijvoorbeeld de kwestie met de studio klok in februari 1974, bij de opname voor de engelse TV uitzending 'Old Grey Whistle Test.' Na het startsein en het begin van het stuk, stelde slagwerker Jaki Liebezeit vast, dat met zijn slagwerk iets niet helemaal in orde was. Hij brak de opname af, en op hetzelfde moment bleef de secondewijzer van de klok stilstaan. Minuten later gaf de drummer het signaal: 'Klaar!' en de wijzer begon weer te lopen. Geen der musici had het waargenomen, maar de hele scène was door vier video camera's gefilmd en dus na te gaan. Een krijt witte cameraman: 'Met jullie is toch echt iets eigenaardigs aan de hand.'

Dan dat in de schouwburg van Zürich, waar de band eens voor een stuk de toneelmuziek leverde. Voortdurend was Irmin Schmidts orgel bij het begin van de voorstelling uitgeschakeld, hoewel iedere keer een geluidstest had plaatsgevonden, en hoewel de afgebroken schakelaar slechts met een schroevendraaier en ruw geweld was om te zetten, en hoewel een toneeltechnicus na meerdere herhalingen van het voorval het apparaat niet meer uit het oog verloor. Het kan nog op een of andere manier mechanisch veroorzaakt zijn, maar vreemd blijft het.

Dat Michael echter eens het doordringende geluid van het oude, zelden bespeelde Selmer orgel in de Canstudio door gedachte inspanning en verbaal bevel tot verstommen en weer inschakelen kon bewegen, is fysisch niet te verklaren.

Zulke dingen ervaren de musici dikwijls. Jaki: 'Wanneer het spooksel voorbij is, vergeet men het meestal. Wat het eigenlijk was, kan men achteraf niet meer vaststellen.'

Duidelijk staat vast, dat het hier klaarblijkelijk gaat om paranormaal begaafde mensen, die door jarenlange sensibilisatie gevoelig zijn voor fenomenen, of deze zelfs kunnen opwekken, die voor andere personen verborgen blijven. Toen Irmin in oktober 1975 de Parijse waarzegster, madame LeBeau bezocht en om raad vroeg, waren haar eerste woorden toen zij zijn banden aanraakte: 'Aha, zelf een medium!'

Madame LeBeau, die in magische kringen een goede naam heeft, had Irmin bij deze gelegenheid gedetailleerd ontwikkelingen en gebeurtenissen voorspeld, die - voor zover niet. In verdere toekomst liggend - sindsdien exact voorgevallen zijn. Soms lukte het hem ook later met haar telepathisch contact te hebben, en hij is geneigd haar een getuigschrift te geven van 'bijna honderd procentige trefzekerheid.' Naast de voorspellingen in de privé sfeer, voorspelde ze Can voor de herfst van 1976 een commercieel succes, dat met het album 'Flow Motion' en de singles 'I want more' en 'Silent night' inderdaad gekomen is.

HOOFDSTUK 5

Hotel California

The Eagles

De zuid Californische groep The Eagles werd onder invloed van de occulte leer van de schrijver Carlos Castaneda geformeerd 1). Sinds 1972 behoren The Eagles met hun evenwichtige westcoast rock tot de meest succesrijke Amerikaanse groepen. De songs van de groep bestaan uit een gemakkelijk uitvoerbare muziek, voorzien van gemakkelijk lopende teksten en pakkende refreïns, die met gevoelig gezang gebracht worden. De liederen blijven in je hoofd doorklinken.

Dat enkele van hun songs occulte inhoud overbrengen, dat zal de luisteraar zich nauwelijks bewust zijn - daar ze immers zijdezacht klinken alsof engelen ze hadden gezongen.

Uiterekend hun beide superhits 'One of these Nights' (1975) en 'Hotel California' (1976) maken duidelijk, dat de Eagles lang niet zo onschuldig zijn als ze klinken.

In 'One of these Nights' klinken de woorden: 'Een van deze nachten . . . Ik heb naar de dochter van de duivel uitgezien. Ik heb naar een vrouw gezocht, die van beiden iets heeft. Ik bespeur haar nabijheid, kan haar echter nergens vinden ... Je hebt je demonen, je hebt je wensen, maar ik heb een beetje van mijzelf.'

'Hotel California' heeft de herinneringen van een man tot inhoud die een verschrikkelijke beleving met het occulte gehad heeft. Het duistere is bij deze song een beetje 'tussen de regels' verborgen, zodat het uitnodigende refrein 'Welcome to the Hotel California' de luisteraars blind maakt voor de werkelijke boodschap van het lied.

Een man vertelt, hoe hij op de late avond op de autoweg door de wildernis rijdt en plotseling in de verte een flauw licht ziet schijnen. Daar hij moe is, stopt hij zijn wagen, om op deze plaats te overnachten. Als hij 'Hotel California' betreedt, is het hem niet duidelijk, waar hij eigenlijk is ('This could be heaven or this could be hell' - 'dit zou de hemel of de hel kunnen zijn.')

Hij hoort stemmen in de nacht, bestelt wijn en wordt dan geïnformeerd dat deze geest ('that spirit') sinds 1969 niet meer in 'Hotel California' geweest is. De nachtelijke bezoeker wordt nu getuige van een satanisch ritueel:

'Spiegels aan het plafond, de rose champagne op ijs. En zij zei: 'Wij zijn allen gevangenen hier, uit vrije wil.' En in de kamer van de meester verzamelen zij zich voor het feestmaal. Zij doorsteken het met hun stalen messen, maar het ondier kunnen ze eenvoudig niet doden.'

De bezoeker is ontsteld, hij vlucht uit 'Hotel California.' Buiten in de nacht moet hij echter met schrik vaststellen dat hij weliswaar ieder moment kan uitstappen, maar zich nooit meer van 'Hotel California' kan losmaken.

'Ontspan je,' zei de man van de nacht. 'Wij zijn ervoor geprogrammeerd, bevelen te krijgen. Je kunt elk moment uitstappen, maar je kunt je nooit los maken.' De tekst van 'Hotel California' zinspeelt waarschijnlijk op de satanskerk in San Francisco.

Men vindt die daar in de . . . California straat. Toeval? Op de linkerkant van de binnenhoes van 'Hotel California' ziet men drie openingen die op vensters lijken. In het middelste venster is een gezicht te herkennen - dat van de kaalhoofdige Anton SZandor LaVey, het hoofd van de satanskerk. 2) Eagles manager Larry Salter gaf 'openlijk toe, dat enige musici van de Eagles met leden van de satanskerk omgaan.' 3)

Men kan het met John Rockwell, de auteur van het boek 'Trommelfeuer' eens zijn, wanneer hij schrijft:

'Deze muziek, zoals wij haar in 'Hotel California' horen, leidt er toe, dat wij onszelf verontschuldigen, wanneer wij haar horen. Wij verdringen de ware betekenis van de woorden, terwijl wij in ons hart door ritme, door gevoelig gezang, en door de gitaar gevangen worden genomen'. 4)

De levensfilosofie van de Eagles kan misschien het beste weergegeven worden met de woorden van hun song 'Good Day in Hell':

'In dat goede boek met namen zou ik in vlammen willen ondergaan en erbij staan kijken, hoe ik te gronde ga. O ja het was een goede dag in de hel, en morgen zal ik voor de heerlijkheid bestemd zijn.'

Ritchie Blackmore

Ritchie Blackmore, de gitarist van Deep Purple, die in 1975 zijn eigen band Rainbow stichtte, geldt als een van de grootste rock occultisten. Hij geeft openlijk toe, dat hij spiritistische seances houdt, om dichterbij God te komen.' Tijdens zijn concerten ervaart Blackmore het in het spiritisme bekende fenomeen van de 'zielsverhuizing,' waarbij hij zijn lichaam verlaat en door de concertzaal zweeft. 5)

De gitarist verklaarde, dat hij na de stichting van Deep Purple door de toenmalige bassist Nick Simper in het spiritisme geïntroduceerd werd. 6)

Blackmore maakt plaatopnamen in een slot, waarin een demon zou rondspoken, die zich uitgeeft voor dienaar van de 4000 jaar oude babylonische god Baäl: 'Ik interesseer mij voor de merkwaardige dingen die voorvallen, in het bijzonder voor geesten.'7)

Blackmore's openlijk verkondigde interesse voor zwarte magie kan songs zoals 'Stargazer' (over de slaaf van een egyptische heks), 'Tarot Woman' (over de voorspellingen door middel van occulte tarotkaarten) en 'Gates of Babylon' geïnspireerd hebben. Blackmore die berucht is om zijn temperament, zijn gewelddadigheid en slechte humeur, kleedt zich consequent in het zwart.

KISS

'Vuurspuwende demonen van de rock 'n roll hel' - zo noemt een rock tijdschrift de Amerikaanse groep KISS. Zelfs hun producer Bob Ezrin duidt de vier musici aan als 'symbolen van de ontketende boze en de onbeteugelde zinnelijkheid.') Ex drummer Peter Criss verklaarde trots: 'Ik vind mijzelf slecht. Ik geloof precies evenveel aan de duivel als aan God. Men kan een van beiden benutten, om dingen voor elkaar te krijgen.' 9) Gene Simmons, die verklaart geïnteresseerd te zijn in kannibalisme, is welbekend door de bekwaamheid in het wellustig uitsteken van zijn lange tong - een oud heidens symbool van demonenverering!

Een jonge fan vermoordde zijn klasgenoot, omdat deze met hem getwist had over KISS. 10) De naam KISS moet een afkorting zijn van 'Kings in Satans Service' ('Koningen in dienst van satan.') 11)

De helse song 'God of Thunder' bevat de aansporing: 'Ik verzamel duisternis om me heen, opdat deze me verheuge, en ik gebied je, neer te knielen voor de god van de donder, de god van de rock 'n roll.'

Mij werd verteld van een geval waarbij een geestdriftige KISS fan de bovenstaande aansporing opgevolgd was, en op aanraden van een vriend eens om middernacht gebeden had tot een KISS poster. Daarop zou de poster opgelicht hebben en Gene Simmons zou zijn uitgestoken tong bewogen hebben. Onder de indruk van deze huiveringwekkende ervaring zou de jongen zo erg geschokt zijn, dat hij nooit meer naar KISS geluisterd had.

Iron Maiden

De britse heavy metalband Iron Maiden heeft in 1982 met hun LP 'The Number of the Beast' ('Het getal van het beest') voor opschudding gezorgd. De presentatie van de titelsong van deze plaat behoort tot de hoogtepunten van het concert. Fanatieke geestdrift stroomt Bruce Dickinson tegemoet uit de menigte toeschouwers wanneer hij het getal van de antichrist bezingt: '666 the number of the beast the one for you and me.'

Een van de bandleiden zei in een interview: 'Iron Maiden is bij lange na niet een band van duivelaanbidders, hoewel bepaalde ervaringen, die wij tijdens de opnamen voor ons nieuwe album 'The number of the Beast' maakten ons geleerd hebben, de macht van het occulte te respecteren. Er gebeurden toen een heleboel merkwaardige dingen, terwijl wij deze plaat opnamen.' 12)

Wanneer christelijke ouders hun kinderen met een satansbijbel of dergelijke literatuur thuis zien komen, dan zouden de meesten van hen de demonische artikelen meteen in beslag nemen en naar de vuilnisbak verwijzen. Een aantal van de tegenwoordige rockplaten en hun vertolkers leveren echter een openlijk bewijs voor het werken van boze machten - maar niemand schijnt zich daar aan te storen ... !

Op de platenhoezen van een hele reeks bands vindt men occulte symbolen en voorstellingen tot en met afbeeldingen van demonische wezens. Het occulte symbool dat veruit het meest afgebeeld wordt is het pentagram ('ster der magiërs,') dat dikwijls het kenteken van geheime gezelschappen was. Op de punt gezet, is het pentagram een symbool van het satanisme, waarbij de beide bovenste punten de hoorns van een geitenbok, dat wil zeggen satan symboliseren. Door het zogenoemde pentagram worden in de ceremoniële magie de demonen opgeroepen en bezworen.

Een hele serie platenhoezen doet vermoeden, dat ze de resultaten zijn van kunst die geïnspireerd is door demonen of onder invloed van drugs. Dat er inderdaad kunstschilders zijn, die hun handen door demonische controle geesten laten sturen, mag een publiek geheim genoemd worden. Zo gaf merkwaardig genoeg een registratie van alle kunstschilders in Engeland aan, dat 57 kunstenaars 'spiritistische schilders' zijn, die zich in hun werk gespecialiseerd hebben in de weergave van geesten en spoken in Engelse kastelen.

Wanneer duisternis de zinnen gaat verblinden.

Veel christelijke lezers zullen nu waarschijnlijk dezelfde indruk hebben, zoals ik die had, toen ik de informatie voor dit boek samenbracht. Door de last van feiten en verbanden was ik niet weinig terneergedrukt. Het bezig zijn met dat duistere thema was een last voor mijn zenuwen, en tegenover de samengebalde macht van de demonische krachten, die ik wel moest erkennen, dreigde ik er ontmoedigd mee op te houden. Toen echter las ik op een avond Psalm 46, waar met vast vertrouwen geschreven staat:

'God is ons een toevlucht en sterkte, ten zeerste bevonden een hulp in benauwdheden. Daarom zullen wij niet vrezen, al verplaatste zich de aarde, al wankelden de bergen in het hart van de zee. Laat bruisen, laat schuimen haar wateren, laat de bergen beven door haar onstuimigheid ... De Here der heerscharen is met ons, een burcht is ons de God van Jakob.'
(Psalm 46: 2 - 4, 8)

Gods macht is en blijft sterker dan alle inspanningen van de satan. Helaas begaan wij gemakkelijk de fout, dat wij onze zinnen zo sterk door negatieve en duistere dingen in beslag laten nemen, zodat wij alleen nog maar de duisternis om ons heen zien, en de kracht en de vreugde ons ontvallen. Dat is precies de bedoeling van de duivel, die dezelfde tactiek toepast als de slang, die door haar blik de prooi hypnotiseert en verlamt, om ze dan gemakkelijk te grijpen. Wat moeten wij nu doen, wanneer wij ons niet door de machts demonstratie van satan willen laten boeien en verlammen?

Het antwoord geeft ons Hebrëen 12: 1, 2. Wie de Here Jezus wil volgen, wordt hier er toe aangemoedigd, om alle last af te leggen en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, en met volharding de wedloop van het geloof te lopen, 'terwijl wij zien op Jezus, de leidsman en voleinder des geloofs.'

Het griekse woord 'appohorōntes,' dat hier vertaald werd met 'zien op,' is eigenlijk letterlijk te vertalen met 'afziend (van al het andere) - op Jezus zien.' Bij elke confrontatie met satans macht is het noodzakelijk, van satan af te zien, ons niet door zijn blik te laten bannen, maar heel bewust op de Here Jezus te zien. Het is beslist niet zonder zin, om de munitie te kennen, die de duivel kan afschieten, om zo ook anderen daarvoor te kunnen waarschuwen. Het is echter fout daarbij zijn blik los te maken van de Here Jezus en zich in plaats daarvoor door het wapenarsenaal van de duivel te laten verblinden.

In Jezus Christus zijn 'alle schatten der wijsheid en der kennis verborgen.' (Kol. 2 :3) 'in Hem woont al de volheid der godheid lichamelijk. ' (Kol. 2: 9) Deze schatten blijven verborgen voor degene, die niet gewillig is te treden in de voetstappen van Jezus en hem te dienen. 'Gij hebt de volheid verkregen in Hem,' verzekert Paulus de christenen in Kolossenzen (2: 10). Willen wij ons niet eveneens tot deze volheid laten brengen?

HOOFDSTUK 6

Highway to Hell

Heavy Metal en Black Metal

Zeer opvallend is het verschijnsel, dat bijna alle bands die vrij en openlijk met het occulte omgaan, horen bij de zogenoemde hard rock respectievelijk de Heavy Metal branch. Zelfs het tijdschrift 'Newsweek' sprak in november 1983 heel duidelijk van 'Satanic images' en 'demonic overtones' (demonische boventonen) van de meer extreme heavy metalbands, die in Amerika tot protesten van christelijke groeperingen geleid hebben.

Zoals de muzikwetenschapper Tibor Kneif de hardrock karakteriseert als 'een muziek van de esthetisch verklaarde terreur, die zijn slachtoffers met de psychologische kennis van een behandelende psychiater steeds weer in huivering weet te brengen,') zo schijnt deze eigenschap de harde rockmuziek inderdaad tot het geëigende transportmiddel te maken van - zeg maar satanische en demonische - boodschappen, die iemand de koude rillingen langs de rug doen lopen. Zo meende Geezer Butler, de bassist van Black Sabbath op kenmerkende wijze, dat 'bij zware muziek het best zware teksten passen,' waarmee hij occult georiënteerde teksten bedoelde.

Als hoofdkenmerk van de heavy rock noemt Tibor Kneif de 'viering van geweld,' 2) een fenomeen, dat altijd al verbonden was met luidkeelse rebellie tegen christelijke idealen en waarden. De tijd waarin zich de rock'n rollrebellens' beperkten tot het propageren van vrije sex, drugs en obscene toespelingen is voorbij - nu worden hel en satan verkondigd.

Ongeveer sinds het begin van de tachtiger jaren heeft zich een nieuwe generatie heavy metal geformeerd. Hierbij is een hele reeks bands te rekenen, die zich aansluitend bij de vroegere 'Black Sabbath,' met een aureool van het kwaad omgeven, in hun liederen de duivel bezweren en - tenminste voor de pers - poseren bij zwarte missen. Vele van de platenhoezen zouden in een griezelkamer passen.

De zanger van een van deze bands, die zich zelfs de naam 'satan' aangemeten heeft, zei: 'Wij wilden de band van het begin af aan een demonisch image geven, en wat past beter bij heavy metal dan de duivel?!

Als kleine jongens waren wij gek op Black Sabbath, en in de grond der zaak willen wij tegenwoordig onze idolen van weleer naspelen, alleen nog wat harder.' 3)

Om welke thema's het gekrijs van de recente heavy metal groepen zich beweegt, maakt de volgende keus uit LP titels duidelijk, die het ergste doen vermoeden: 'Shout at the devil' (Mötley Crüe), 'Night of the demon' (Demon), 'Fire from hell' (Mass), 'See you in Hell' (Crossfire, Grim Reaper 'Give 'em Hell' (Witchfynde) en 'Friends of Hell' (Witchfinder General)

Daarmee overeenstemmend variëren de titels van de songs van 'The antichrist' en 'Black magic' via 'Signs of Satan' tot en met de godslasterlijke titel 'God bless the children of the beast' van Mötley Crüe. Geen van, de genoemde bands benadert echter de helse groep Venom. 'Venom' betekent vertaald Slangengif,' en de drie musici met de namen Cronos, Mantas en Abaddon doen deze naam alle eer aan, door met grote ijver massa's duivels gif van de 'oude slang' (Openb. 20: 2) te verspreiden.

Een heavy metal blad vermeldt: 'Muzikaal heeft Venom zich met hart en ziel verkocht aan het black metal, een extreme en meer hardere vorm van het heavy metal en zijn nauwelijks meer te vergelijken met groepen zoals Accept, Judas Priest of Ozzy Osbourne. Weliswaar is Black Sabbath in 1970 als eerste band begonnen, allerlei occulte, magische en spiritistische thema's in een aantal songs te verwerken; geen drijft het zwarte occultisme echter zo ver als Venom, wat zich bijvoorbeeld uit in songteksten, die bijna uitsluitend over satan, hel, dood en duivel handelen.' 4)

Songtitels zoals 'Sons of Satan,' 'Seven Gates of Hell' en 'Leave me in Hell' kunnen dit onderstrepen evenals de titels van de drie Venom LP's 'Welcome to Hell,' 'Black Metal' en 'At War with Satan.'

Op het toneel weet Venom een waar 'satanic metal' inferno te ontketenen, dat lijkt op een zwarte mis en met talrijke op bommen lijkende explosies doorspekt is. In interviews maken de bandleiden er ook geen geheim van, dat zij zichzelf beschouwen als 'Lord Satans linkerhand op aarde.'

'Venom, dat is geen heavy metal muziek meer, dat is al bijna een cultus,' zo heeft een heavy metal freak de band gekenmerkt, waarvan de duitse fanclub zich intussen nauwelijks raad weet vanwege alle lezerspost. Hoewel de drie helrockers op het gebied van het occulte en demonische opmerkelijke kennis bezitten, beweren ze zelf geen duivelaanbidders te zijn - in tegenstelling tot bijvoorbeeld King Diamond, de leider van de heavy metal band Mercyful Fate. Met liederen zoals 'Black Funeral' ('Zwarte begrafenis') en 'Black Masses' ('Zwarte missen') alsmede door cultische toneel ritens, waarvan de hoofd rekwisieten uit bloed, botten en een altaar bestaan, bezweert Mercyful Fate het boze.

Van een van hun concerten weet een rockblad te vermelden: 'Straight from Hell' – King Diamond! Tienduizend vuisten schieten omhoog in de lucht, om satans zoon te begroeten! De menigte raasde; ieder stuk werd meegebruld, en zo leverde Mercyful Fate dan ook een waanzin show.....' 16)

Bij een interview met het hoofd van de band, de zanger King Diamond, constateerde de vragensteller: 7) 'Jullie teksten en show zijn extreem satanisch! Privé maak je een veel burgerlijke indruk.'

Antwoord: 'Eigenlijk ben ik privé hetzelfde type als op het toneel, ik interesseer me zeer voor het satanisme. In mijn woning verzamel ik kruisen en relikwieën, die ik uit kerken heb gestolen. De meeste mensen denken wanneer ze iets van zwarte missen of bezweringen horen, meteen aan offers van kleine kinderen of doding van andere mensen, zoals de media het breed uitspannen. Dit zijn echter extremen, de mensen willen niet begrijpen, dat baby's geofferd worden, omdat hun bloed het onschuldigste en reinste is wat er is.' Vraag: 'Heb je vanwege je excessieve presentatie in je muziek al eens de ergernis van de kerk opgewekt?' Antwoord: 'Ergernis kan men niet zeggen. Ik ben eens uitgenodigd voor een radio discussie met priesters en andere geloofs aanhangers. Die wilden eerst krachtig tegen mij van leer trekken, maar moesten achteraf terug krabbelen, omdat de door mij verzamelde kennis over deze dingen eenvoudig te goed gefundeerd is.' Veel groepen zijn klaarblijkelijk van mening dat satanische teksten bij het publiek weerklank vinden en daardoor de verkoop van de platen en concerten bevorderen. Voor een deel van deze bands betekent dit min of meer scherts en spel met het occulte, voor andere bands is het echter bloedige ernst. Zo komt het in de rockscene tot een vervlechting en bonte mengeling van groepen, die werkelijk tot de satans cultus en occultisme vervallen zijn, met andere, die zich alleen overgeven aan de sensatie trekkende schijn van deze dingen en nog weer andere, waarbij zich show en ernst doorheen gemengd hebben.

AC/DC betekent . . . ?

In dit verband moet de bekende Australische hardrock formatie AC/DC genoemd worden; een groep die in sommige van hun songs weet te spelen met thema's zoals 'hel' en 'satan.' De afkorting 'AC/DC' staat in het engels voor 'wisselstroom/gelijkstroom' en wordt in het australische spraakgebruik ook als zinspeling op bisexualiteit gebruikt. Omdat de band zich bezighield met duistere thema's rees er met betrekking tot de betekenis van de afkorting AC/DC echter nog een ander vermoeden. Zo zegt een rock auteur: 'Ik heb de hardrockgroep AC/DC uitgekozen omdat deze afkorting betekent 'antichrist, death to Christ' (antichrist, dood aan Christus). En deze groep zingt de roem van de klokken uit de hel. 'Hell's Bells.' 8) De grote doorbraak lukte AC/DC in 1979 met de LP 'Highway to Hell.' Met de gelijknamige titelsong schiep de band een internationale hymne, die nog steeds voor het leger van de hardrock-vrienden een soort geloofsbelijdenis moet voorstellen:

Livin' easy, lovin' free. Season ticket on a one way ride. Askin' nothin,' leave me be. Takin everything in my stride. Don't need reason, dont. Need rhyme. A in 't nothin' I would rather do Goin' down, party time. My friends gonna be there too. I'm on a highway to hell. On a highway to hell. Highway to hell, I'm on a highway. To hell. No stop signs, speedlimit. Nobodys gonna slow me down. Like a wheel, gonna spin it. Nobody's gonna mess me 'round. Hey Satan, payin' my dues. Playin' in a rockin' band. Hey mama, look at me. I'm on my way to the. Promised land, wow. Don't stop me, hey, hey, hey ... Yeah, I'm goin' down. All the way, wow. On the highway to hell. Gemakkelijk leven, vrije liefde. Een abonnement voor een enkele reis. Niets vragen, alleen maar zijn. Alles nemend wat op mijn weg komt. Er is geen argumentatie nodig. En geen mooie woorden. Er is niets wat ik liever zou doen. Dan daar beneden naar feesten gaan. Waar ook mijn vrienden zullen zijn. Ik ben op een snelweg naar de hel. Op een snelweg naar de hel. Snelweg naar de hel, ik ben op een snelweg. Naar de hel Geen stopsignalen, geen snelheidsbeperking. Niemand die mij afremmen kan.

Evenals een vliegwiel dat snel rondtoelt, zal niemand mij tegenhouden. Hey Satan, ik. betaal mijn schulden. Door in een rockband te spelen. Hey mama, kijk naar mij. Ik ben op weg naar het Beloofde land, wow. Hou me niet tegen, hey, hey, hey ... Ja, ik ga de hele weg omlaag, naar het einde, wow. Op de snelweg naar de hel.

In deze ene song was alles verpakt, wat voor de AC/DC musici van belang was. Rock'n roll is de snelweg naar de hel,' bevestigde ook hun gitarist Angus Young. Wie had echter gedacht dat er met dit lied nog een ernstige wending zou optreden?

'Houdt mij niet tegen, hey, hey, hey . . . Ja, ik ga de hele weg naar het einde, wow, op de snelweg naar de hel,' had de AC/DC zanger Bon Scott de wereld in geschreeuwd. Op 19 februari 1980 was Bon Scotts weg inderdaad ten einde, hij was na een in drinkgelag doorgebrachte nacht in zijn braaksel gestikt. Met deze dood bleef hij trouw aan zijn levensinstelling. Reeds in 1977 had hij met de song 'Hell ain't a bad place to be' verkondigd: 'De hel is niet zo'n slechte plaats om er te zijn.'

Een jeugdblad gaf na Bon Scotts dood als commentaar:

I'm on the highway to hell. I'm on the highway to hell' -hoe vaak zal Bon Scott dat in de laatste maanden gezongen dan wel geschreeuwd hebben? De omslag van de gelijknamige LP pocht met de hoorns die men van satans afbeeldingen wel kent. 'Toeval' zeggen wij dan steeds weer, wanneer wij niet meer verder willen denken. Volgens mij toont Bon Scotts dood eens te meer: De duivel, noch de hel is speelgoed. Met hoe minder bedenkingen ik er mee om ga, hoe sneller ik een speelbal word van deze werkelijkheden . . . ' 9)

Wie echter gedacht zou hebben, dat AC/DC bij de confrontatie met Bon' Scotts afschuwelijke dood zich ten aanzien van het thema 'hel' enigszins zou beperken, kwam bedrogen uit. In plaats daarvan deed AC/DC er met de song 'Hell's Bells' ('klokken uit de hel') nog een schepje bovenop, waarbij hun nieuwe zanger Brian Johnson in de naam van satan zelfs verkondigde: 'Ik ben een rollende donder, stromende regen, ik kom er aan als een wervelstorm. Mijn bliksem schiet door de hemel, je bent weliswaar jong, maar je moet sterven.'

Een macabere zinspeling op de dood van Bon Scott? Het is nauwelijks meer als zwarte humor aan te merken als de song niet de volgende woorden doorgaat: 'Ik maak geen gevangenen, spaar geen leven, niemand laat zich de strijd ontgaan. Ik heb mijn klok, ik breng je in de hel, ik krijg je wel, satan krijgt je.'

Spoedig klonk het protest van belijdende christenen, die op het huiveringwekkende spel wezen, dat de groep met zichzelf en hun fans speelt. Daarover maakte AC/DC zanger Brian Johnson zich boos:

'Deze stomme typen, die steeds weer over God zeuren, spreken vaker over de duivel dan wij ... Wat wij doen is toch alleen maar scherts . . . Ons drijven dus geen satanische boodschappen, wij moeten alleen maar een versregel vinden die op de volgende rijmt.' 10)

Duizenden fans hebben 'Highway to Hell' op concerten geestdriftig meegezongen. Wat gaat er in de jongeren om, die er mee pronken en schreeuwen: 'Ik ben op de snelweg naar de hel.... Houd me niet tegen, hey, hey, hey - Ja, ik ga de hele weg naar het einde, wow, de snelweg naar de hel.'

Velen zullen de song gedachteloos mee zingen, zij worden zich de inhoud van de woorden niet bewust; voor anderen is het lied echter een hymne op hun eigen levensinstelling. Heeft de Bijbel ongelijk wanneer ze zegt: 'De vreze Gods staat hun niet voor ogen?' (Rom. 3: 18) De hel is geen aangename plaats, zoals sommige rockgroepen willen propageren. Veeleer is de hel de strafplaats van de verdoemden. Zij is de vuuroven waar gewezen en tandengeknars zal zijn (Matth. 13: 43, 50), het eeuwige vuur (Matth. 3: 12), waar hun worm niet sterft en het vuur niet uitgeblust wordt (Marc. 9: 43, 44), de eeuwige pijn (Matth. 25: 46). Alle uitspraken van de Bijbel over de hel spreken met een vreselijke ernst. Het is daarom zeer dwaas, met de hel lichtvaardig te spelen en er grapjes over te maken.

Het is de mens beschikt 'éénmaal te sterven, en daarna het oordeel.' (Hebr. 9: 27) - op zijn laatst dan zullen voor God ook alle lasteraars verstommen. 'Wie kan standhouden voor Zijn gramschap? Wie staande blijven bij Zijn brandende toorn? Zijn grimmigheid stort zich uit als vuur en de rotsen springen voor Hem aan stukken.' (Nahum 1: 6)

God wil echter niet het verderf van de mens maar zijn redding: 'zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here Here. Ik heb geen behagen in de dood van de goddeloze, maar veeleer daarin, dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft ... Waarom zoudt gij sterven ... ?' (Ezech. 33: 11) Eens zal God van alle goddelozen rekenschap vragen en hun oordelen. Maar heden nodigt Hij nog allen uit, Zijn Zoon Jezus Christus als Redder en Heer voor hun leven aan te nemen. Voor allen die zich nog op de 'snelweg naar de hel' bevinden, is dit de enige en reddende uitkomst.

HOOFDSTUK 7

Bagatellisering of overdrijving?

Bij onderzoek, betreffende het duistere bereik van het occultisme in de rockscene, stoot men regelmatig op de volgende drie problemen:

1. Geslotenheid en geheimhouding

Het ligt in de aard van de geheime en occulte activiteiten opgesloten, dat de daarin verwikkelden in hoge mate geïnteresseerd zijn in geheimhouding tegenover publiciteit. Geheime occulte loges plegen zich met een muur van zwijgen te omringen; wie onbevoegd durft binnendringen in hun geheimen, of wie afvallig wordt van, de occulte kring, kan niet meer zeker zijn van zijn leven. Deze omstandigheden kunnen resulteren in een onbekend hoog aantal musici en rockbands die occult bezig zijn.

2. Gewetenloze werving

Aan de andere kant wordt tegenwoordig meer dan ooit met magie en occultisme reclame en geld gemaakt. De snel groeiende occulte interesse, de 'occulte explosie' wordt door zakenlui op gewetenloze manier financieel uitgebuit. Men moet bedenken, dat achter de rockbands, die een grammofoonplaten verdrag hebben, zakelijke ondernemingen steken voor wie bijna alle reclamemiddelen (zelfs occulte!) geoorloofd zijn, om voor klinkende munt, in de vorm van platenverkoop, concerten enz. te zorgen. Daarbij wordt dit ook door een sensatiebeluste rockpers geëist.

3. Nieuwsgierigheid of hoop op succes

Niet in de laatste plaats kunnen de musici en bands zelf schijnbaar 'voor de grap' met het occulte flirten, waarbij bijvoorbeeld nieuwsgierigheid of de hoop, op deze wijze meer succes te oogsten, als motief gelden.

Met verwijzing naar het onder punt 2 of 3 aangehaalde kan men dikwijls heftige weerstand bespeuren. De critici beweren, dat de beoordeling van de occulte materie in de rockscene door mijn collega's en mij overdreven zou zijn of heel eenvoudig ongegrond, omdat de 'occulte' groepen datgene, wat zij spelen en het publiek voorhouden, zelf niet ernstig nemen, alles zou slechts een reclamestunt zijn enz... Het komt zelfs tot tegenargumenten van de volgende soort - hier als antwoord op een folder over de groep AC/DC (anonieme brief):

' ... Dat er mensen zijn, die zo'n onzin kunnen schrijven, alleen maar om nieuwe sekteleiden te krijgen. Want dat, wat zij schrijven, is immers uit de lucht gegrepen, want ieder kind weet immers, dat AC/DC alleen maar zingen en het niet zo menen, en aan de dood van Bon Scott zijn zij immers niet schuldig. Zij geloven ook aan God, en God weet, dat het hun beroep is, en dat zij het niet zo bedoelen. Misschien zijn zulke mensen, die zo'n onzin vertellen, eerder in de hel dan wij.'

Op grond van deze, ernstig te nemen punten van kritiek, bleek het beslist nodig om te proberen tot een genuanceerde beoordeling te komen van die rockgroepen, bij wie verbindingen met het occultisme te onderkennen zijn. Uit een grondige analyse van de problematiek volgt dan een zwaarwegende stelling.

Tegenwerpingen die **a**) erop neerkomen dat een rockgroep onschuldig is, omdat zij bijvoorbeeld alleen met het occulte flirt als effectief reclamemiddel (en het helemaal niet zo menen), Of **b**) dat men zelf met een goed geweten naar occulte rock 'luistert, 'vanzelfsprekend niet om satan te aanbidden,' maar alleen vanwege de 'super sounds' van de groep - deze tegenwerpingen of verontschuldigungen beoordeel ik om de volgende redenen als zuivere afleidingsmanoeuvres:

1. Dat er groepen zijn, die zich een occult image aangemeten hebben, om daarmee geld te verdienen, is bekend. Of dit koketteren met occulte zaken het succes van een band nu werkelijk vergroot of niet - de musici bieden op deze manier in ieder geval een geopende deur aan satan, die hij naar believen kan gebruiken. Met andere woorden: het maakt voor satan geen verschil wie voor hem de reclame trom roert. Het is niet van belang, of een band met overtuiging of alleen 'voor de grap' occulte zaken propageert - in beide gevallen worden mensen verleid. Over de gevolgen schrijft Rockwell: 'Kinderen en opgroeiende jeugd accepteren en praktiseren steeds meer satans aanbidding, hekserij, tovercultussen, toverformules, fantastische cultische handelingen en astrologie, en onderwerpen zich aan satans priesters, heksen en waarzeggers.' 1)

2. Rockgroepen, die met het occulte spelen, stellen zich daarmee automatisch open voor satanische machten en lopen gevaar, dat zich de oorspronkelijke 'scherts' sneller verbindt met duivelse ernst, dan hun lief kan zijn. Satan neemt occulte 'spelletjes' ernstig. Met schrik moet men steeds weer vaststellen, dat hij iedere hand, die zich naar hem uitstrekt, vroeger of later in een stalen greep neemt en niet weer loslaat. Wie in het vuur grijpt, verbrandt zich - of hij nu aan de verterende kracht van het vuur gelooft of niet, dat is hierbij van geen belang.

Zo bewijzen talloze gevallen, dat de actieve deelname aan de wereld van het occulte nooit zonder gevolgen blijft. 'Maar ik deed het alleen voor de grap, uit nieuwsgierigheid,' zullen sommigen zeggen. Ervaren zielzorgers kunnen bij zulke uitingen alleen maar het hoofd schudden! Eén drukte het zo uit: 'Je kansen staan er beter voor bij het houden van een ratelslang als huisdier, dan wanneer je je met occulte praktijken inlaat.'

Mijn persoonlijke ervaringen geef ik weer met de woorden van de auteur Dennis Wheatley, die moest vaststellen:

'Mijn eigen waarnemingen hebben mij tot de absolute overtuiging gebracht, dat het deelnemen aan de occulte wereld heel reële gevaren met zich meebrengt.'

3. Heeft een rockmusicus zich metterdaad voor demonische geesten opengesteld en een of meer leidgeesten ontvangen, dan blijven deze voortdurend in zijn nabijheid en maken hem tot een drager van geheimzinnige krachten, occulte 'energieën.' Door middel van deze demonische energieën is de musicus in staat het onderbewustzijn van zijn 'slachtoffers' op mediamiek vlak aan te spreken, zodat deze krachten het onderbewustzijn kunnen binnenstromen.

Voorwaarde hiervoor is de verwijdering van de actieve bewustzijnsdrempel van de mens, wiens geest daardoor geopend wordt voor wat naar binnen wil en zal gaan. Door de volledige uitschakeling van de wil en de bewuste werking van de zinnen ('passiviteit') wordt de deur van het onderbewustzijn opengezet voor alle vreemde geesten. Een actief verstand is een hindernis voor de werking van demonen. Om deze reden is één van hun voornaamste doelen, het verstand van de mensen in een toestand van leegte te brengen, dat wil zeggen een vacuüm te scheppen, waarin zij zelf dan binnendringen kunnen. Zo is het niet ongevaarlijk, de mogelijkheid te onderschatten, dat de menselijke geest door occulte krachten beïnvloed kan worden. Voor een christen geldt met goede reden de aansporing: 'Wordt nuchter en waakzaam, uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden. (1 Petr. 5: 8)

Een vroegere satanist verklaarde, dat de groep Pink Floyd tijdens een van hun concerten de aanwezige satanisten op mediamiek vlak meegedeeld had, dat de musici 'bij hen' behoorden. De beroemde gitarist Jimi Hendrix was voor zijn dood diep in het spiritisme verstrikt. Hij gaf toe visioenen te hebben en met geesten om te gaan en dat hij bij het Woodstock festival in augustus 1969 de hemel vol van UFO's gezien had. 2) Hij verklaarde eens: 'Men kan mensen met muziek hypnotiseren, en wanneer men de mensen zo op hun zwakste plek treft, kunnen wij in hun onderbewustzijn alles inprenten, wat wij willen zeggen . . . De muziek stroomt uit de lucht, daarom kan ik met een geest contact opnemen.'

HOOFDSTUK 8

Welke rol speelt de muziek?

Wij hebben nu nog een belangrijk punt te bezien: Muziek kan het vermogen bezitten om bovennatuurlijke ervaringen te veroorzaken. De occulte en zwarte kunsten evenals ook verschillende religies weten hiervan af.

Zij benutten daarom bewust bepaalde vormen van muziek, om trance toestanden op te wekken of een atmosfeer te veroorzaken, die het werken van demonische geesten vergemakkelijkt. Ik heb persoonlijk de indruk gekregen, dat deze problematiek in het algemeen onschadelijk geacht wordt en de hier aanwezige bron van gevaren volledig onderschat wordt.

Ten aanzien van de kennis over het bestaan van een verband tussen occulte fenomenen en muziek merkte de parapsycholoog W. F. Bonin het volgende op: 'Muziek heeft klaarblijkelijk een stimulerende werking, die het parapsychische kan begunstigen. Muziek kan de bewustzijnstoestand veranderen, b.v. in trance brengen. Zij kan echter ook eenvoudig het te voorschijn brengen van buitenzinnelijke waarnemingen begunstigen. Het artikel 'Rock en zwarte magie' uit het muziektijdschrift 'Spotlight' (11/1978) slaat de spijker echter precies op de kop:

Om de verbinding die tussen muziek en occultisme bestaat te begrijpen, moeten wij een blik in het verleden werpen. Een blik terug in de tijd, waarin de toverdokters (of sjamanen) moesten leren en ervaren, dat in de muziek een kracht ligt, die bepaalde gedragingen te voorschijn kan roepen, die op natuurlijke, dus begrijpelijke wijze niet te verklaren waren.

Bekend, maar niet verklaarbaar waren deze dingen al lang, en ook Shakespeare zei al: 'Muziek kan zelfs beesten kalmeren!' Dat onderscheidende en nadenkende mensen er op kwamen, dat men met muziek ook het tegendeel kan bereiken, en wel stemmingen in mensen veranderen - dat is het, wat de magie, wat het occultisme wil, wat met deze middelen bedoeld wordt.

De greep naar de hersenen

Het doel van de geestenbezweerders en vele andere occultisten is, de mensen in trance te brengen. Het gaat daarbij om een veranderde bewustzijnstoestand, waarin de mens niet meer de volledige controle over zichzelf heeft en een vreemde geest de gedeeltelijke of volledige controle over hersenen en lichaam van de mens kan overnemen. Hoe moet men zich dit voorstellen? De beroemde hersenonderzoeker en Nobelprijswinnaar Sir John Eccles heeft de menselijke hersenen aangeduid als een machine, die volledig door een geest- onverschillig van welke aard – gebruikt kan worden. Eccles staat daarin niet alleen: In precies dezelfde richting wijzen ook recente onderzoeken van zijn vakgenoten Wilder Penfield en Roger Sperry. Hun resultaten weerleggen de materialistische opvatting, volgens welke de prestaties van de gehele ziel en geest alleen maar functies zijn van de hersenen en daarmee ontstaan en vergaan. De hersenen verhouden zich tot de geest zoals een instrument tot de speler. Natuurlijk kan deze niet spelen wanneer het muziekinstrument kapot gaat, maar hijzelf is niet het instrument en er ook geen functie van, maar zijn bestuurder en beheerser.

In de grond der zaak kan dit instrument echter ook door een andere speler bediend worden, voor zover het deze gelukt de rechtmatige speler 'uit te schakelen.'

'Normaliter is mijn persoonlijkheid de 'geest,' die mijn hersenen bedient,' betoogt de bekende schrijver Dave Hunt, 'maar wanneer ik mij in een veranderde bewustzijnstoestand begeef, die door een spiritist of een meditatieleraar een kosmische kracht wordt genoemd of door een spiritistisch medium wordt aangeduid als een geest, dan hindert niets deze nieuwe 'geest,' mijn hersenen te sturen en daarin ervaringen op te roepen, die mij weliswaar zeer realistisch voorkomen, maar in werkelijkheid echter niet plaatsvinden. 1)

In trance toestand is de menselijke geest lamgelegd. Trance is daarmee de feitelijke voorwaarde voor het fenomeen 'bezetenheid' door een vreemde geest. Daardoor wordt een persoon bekwaam tot gedragingen, die in normale toestand totaal onmogelijk voor hem zijn.

Dikwijls voeren personen die zich in trance bevinden ook agressieve of seksuele handelingen uit, die in de normale toestand niet mogelijk zouden zijn voor hen en die voor de persoon in kwestie zelf onbegrijpelijk zijn. Trance is voor de occultist enerzijds een bewustzijnstoestand, die hij probeert te bereiken, om zelf paranormale bekwaamheden en geestkracht deelachtig te worden. Anderzijds is trance ook een toestand waarin de occultist zijn 'slachtoffer' wil brengen, om hem zijn eigen wil op te kunnen leggen - in trance is ieder mens geestelijk weerloos en daardoor in hoge mate beïnvloedbaar.

Voor geestenbezweerders en spiritistische media is de bekwaamheid om zich dikwijls en zonder grote moeite in trance te kunnen brengen en bezeten te worden, één der belangrijkste grondvoorwaarden. Dikwijls komt er nog een van vroeger bestaande 'mediamieke aanleg' van de geestenbezweerder of het medium bij. In dit geval valt het de betreffende persoon heel gemakkelijk om zich over te geven in trance en zoals gewoonlijk veranderde bewustzijnstoestanden op te wekken.

De verschillen tussen toestanden van trance zijn trapsgewijs opklimmend en variëren van de lichte trance (waarbij herinneringen blijven) tot volledige trance, die gevolgd wordt door amnesie (geheugenverlies), W. F. Bonin, die de trance gedefinieerd heeft als een 'psycho-fysiologische toestand, die voorwaarde voor een paranormale manifestatie is,' voert de volgende oorzaken aan: hypnose, het medium zijn, drugs, muziek, dans, psychische traumata, ademhalingstechnieken, autosuggestie. 3)

De satanist Aleister Crowley stelde de volgende effectieve methoden voor om de mensen in extatische toestand en trance te brengen:

1. Een op herhaling en ritme gebaseerde muziek;
2. De drugs;
3. Een bijzondere vorm van seksuele magie.

Crowley heeft tegenwoordig meer volgelingen dan tijdens zijn leven: zo propageerde de rockmusicus Ian Dury het recept van Crowley in één van zijn songs: 'Sex and Drugs and Rock 'n Roll is all your body needs!' -hetwelk ook het levensmotto is van veel van zijn beroepsgenoten.

Trance, extase en bezetenheid

Steeds weer blijkt duidelijk de grote rol van de op herhaling en ritme gebaseerde monotone muziek, die bij rituele demonen bezeringen, bezetenheids cultussen en vele andere heidense cultussen gebruikt wordt om een geschikte atmosfeer te scheppen voor demonische controle en om trance en extase op te wekken. Ook moderne heksenkringen plegen bepaalde melodieën en ritmen te benutten, om bij de deelnemers een veranderende bewustzijnstoestand op te wekken.

In het Braziliaanse spiritisme vinden de seances meestal plaats onder dans, wild trommelgeroffel en gezang. Dit alles neemt voortdurend toe tot extase. De deelnemers worden door geesten bezeten en vallen daarbij neer met krampachtige stuiptrekkingen en gedeeltelijke verlamming. Men stelt dan telkens vragen aan de geesten en krijgt via het medium antwoorden.

Gerhard Bergmann beschreef de godsdienst praktijken van de Braziliaanse Umbanda cultus, die hij op zijn tournee tegengekomen was: 'Met deze godsdienst zijn cultische dansen verbonden. Op trommels wordt de maat geslagen. De bewegingen van de dans nemen voortdurend toe. Eerst waren het alleen danspassen, dan echter wordt de dans geleidelijk opgevoerd tot wilde dansbewegingen. Het uithoudingsvermogen daarbij is verbazingwekkend. Als regel tot drie uur - en dat zonder onderbreking. Als gevolg raken steeds meerderen in dans extase en in gedeeltelijke of volledige trance. De uitoefening van deze cultus heeft ten doel, mediamieke bekwaamheden te krijgen, resp. te ontwikkelen. Praktisch lijken deze godsdiensten sterk op spiritistische seances'. 4)

Bij de Balinesische Kecak dans, die een episode uit het leven van de hindoe god Rama verteld, raken de dorpsbewoners - gehypnotiseerd door hun eigen bewegingen en gezangen - in religieuze extase, die gekenmerkt wordt door trance-achtige toestanden en reusachtige behendigheid. De trance toestand stelt de dansenden in staat snelle en gecompliceerde bewegingen uit te voeren, zonder zich te vergissen of uitputting te vertonen. Bij rockconcerten zijn dezelfde fenomenen waar te nemen wanneer jeugdigen in extatische dansen onvermoeibaar bewegingen uitvoeren, die hen onder normale omstandigheden snel zouden uitputten.

Dodenbezweerders van sommige aziatische volken bezweren hun 'goden' (die in werkelijkheid demonen zijn), doordat zij hun haren losmaken en onder monotoon getrommel het hoofd zo lang schudden tot ze duizelig zijn en geheel buiten zinnen. In dit stadium begint de mond onbewust te bewegen, het lichaam begint langzamerhand te trillen en hun 'god' daalt op hen neer. Het eindresultaat is een toestand van demonische bezetenheid.

In principe komt de gelijke techniek ons tegemoet in de vorm van de zogenoemde 'head bangings' van vele hardrock fans. Dat dit ook met betrekking tot medische aspecten niet ongevaarlijk is, bewijzen krantenartikelen zoals het volgende:

'Een engelse rock fan stierf na te veel 'hoofdschudden.'

dpa London: een engelse tiener is naar men aanneemt gestorven omdat hij bij een concert met 'heavy metal rock muziek' zijn hoofd te heftig in het ritme had geschud. Deze doodsoorzaak is nu door een patholoog gerechtelijk vastgesteld, vermeldde in het weekeinde de Britse kranten.

Het 'headbanging' is bij veel jeugdige hardrockfans gebruikelijk en geldt als dans. De 15-jarige had volgens getuigen voor zijn dood ongeveer drie uur lang zijn hoofd op de maat van de harde geluidsgolven schokkend heen en weer bewogen. De volgende dag was hij plotseling aan één zijde verlamd en kon hij niet meer spreken. De artsen stelden een bloeduitstorting in de hersenen vast. Acht dagen later stierf de jongen. 5)

Ik beweer niet dat een 'head banger' bewust boze geesten oproept, maar ik wil er op wijzen dat hij aan de voorwaarden voor demonische bezetenheid voldoet.

In de loop van dit opwindende dans drama, dat men op het eiland Bali dikwijls kan zien, vervallen verschillende dansers tot extatische razernij en richten hun wapen op zichzelf. Een plotselinge wens tot zelfvernietiging en opoffering schijnt de dansers aan te grijpen. De waanzin begint te heersen, en demonische extase brengt de dansers in trance. Er treden aanvallen op van bewusteloosheid, en in een koortsachtige dansorgie van vertwijfeling en zelfovergave valt de een na de andere op de grond, totaal uitgeput en buiten kennis. 6)

In het hindoeïsme is er een zelfverminking ritueel ('Thaipusam'), waarbij de hindoes onder het urenlange kloppende ritme van trommels hun lichamen met messen, naalden, haken en speren doorboren. Bob Larson vermeldt van zijn waarnemingen in Singapore: 'Degenen, die zich niet martelden, keken toe of dansten. Dozijnen jongeren wervelden wild in het rond en voerden dezelfde gebaren uit, die ik bij de dansen van Amerikaanse jongeren waargenomen had.

Het ritme van de muziek had hetzelfde kloppende en syncopische tempo, zoals ook in de hardrock gebruikelijk is. Wat daar in Singapore gebeurde, kan precies eender waargenomen worden bij de meeste tienerdansen in Amerika. Plotseling schreeuwde een van de jonge mensen. Zijn lichaam werd stijf en hij viel op de grond, kromde zich en trapte om zich heen. Er waren vier mannen voor nodig om hem vast te houden. Bij de andere dansende jongeren begonnen dezelfde symptomen op te treden. 'Wat is hier aan de hand?' schreeuwde ik tegen een erbij staande man. 'Wij dansen op deze manier op de muziek, tot de geest van onze god in ons komt,' gaf hij ten antwoord. Met een gevoel van angst bekeek ik nu, hoe de een na de ander schreeuwde en met krampachtige stuiptrekkingen en half verlamd onder invloed van demonische machten heen en weer gerukt werd. 7)

Met het oog op de 'Rock 'n Roll' spelen in de eerste plaats de Afrikaanse cultussen een uiterst belangrijke rol. De 'Encyclopaedia Britannica' stelde wat dit betreft zeer duidelijk vast: 'De bezetenheids dansen van Afrika hebben de nieuwe wereld bereikt ... Tijdens deze dansen maakt zich een Afrikaanse god meester van de dansende en wekt een waanzinnige dans op, die overeenkomt met het karakter van de god.' 8)

In het vakblad 'Medizin heute' (8/1982) verscheen een zeer verhelderend artikel onder de titel 'Muziek als drug en milieuverontreiniging' waarin aan de hand van onderzoeken geconstateerd werd:

'Jankende snaar geluiden van de elektronisch versterkte gitaren, en koortsachtig staccato van slagwerk laten de zenuwen trillen, en schakelen ieder denken uit: beat en rock musici veranderen hun voornamelijk jeugdige toehoorders in een krijgende monstrositeit, met als resultaat bezwijming.'

De arts Dr. E. Knaul vervolgt: 'De controle over de lichaamsfuncties gaat verloren. Een toestand van extase met epilepsie achtige schokken van de ledematen, gehuil, gebijt, gelach, bevochtiging en verscheuring van de kleren wordt als geluks- en lustbeleving ervaren.'

'En misschien was het ook de ervaring van de macht over deze energie, die de producenten van deze energie of zoals de media graag schrijven, de massahysterie - ertoe brachten zich bezig te houden met de wortels van deze energie. Misschien volgden daarom de rockmusici als eersten de wens en wil zich aan drugs over te geven, om meer te ervaren, en zich aan magie en astrologie te wijden om de basis voor hun denken en doen te vinden. Want zij waren al lang het stadium van begrijpen ontgroeid, waarbij het hun nog lukte te begrijpen wat zij teweeg brachten. Wie zich nog de vroegere Elvis-, Beatles- of Stones-interviews kan herinneren, en terug kan halen, hoe onhandig zij probeerden zich te onttrekken aan de vragen naar het waarom en waardoor van deze hysteriën, die weet ook dat zij het toen zelf niet wisten.' 9)

Bob Larson, die voor zijn bekering tot Jezus Christus zelf actief rockmusicus was, toonde zich op grond van zijn waarnemingen en onderzoeken, die verschrikkelijke dingen aan de dag brachten, zeer bezorgd:

'Satan weet, dat wanneer hij in deze laatste dagen voor de wederkomst van Christus doeltreffend wil werken, hij controle over de jeugd moet krijgen. Satan benut hardrock, om deze generatie 'en masse' te beheersen. Met mijn eigen ogen heb ik jongeren gezien, die bij het dansen op rockmuziek door demonen bezeten werden. Dit was in het bijzonder waar te nemen bij meisjes. Van een jonge dame mag men verwachten, dat zij bij het dansen enig fatsoen bewaart; ik heb echter tienermeisjes waargenomen, die in krampachtige stuiptrekkingen vielen, die alleen door de manifestatie van demonische activiteit verklaarbaar waren. Het werd mij bang om het hart, toen ik zulke dingen zag gebeuren, terwijl zij op mijn muziek dansten.

Een demon is niet gedwongen, permanent in een persoon te blijven ... Wanneer zich deze persoon overgeeft aan het ritme van rockmuziek, kan de demon ogenblikkelijk binnen komen, richt morele en geestelijke verwoestingen aan en verlaat de persoon dan weer. Op vrijdag en zaterdagavond krijgt de duivel demonische controle over duizenden jonge levens.' 10)

Tenslotte samenvattend: Overluide muziek met een gestadig stampend verdovend ritme, geurstoffen, duisternis, in afwisselende kleuren flitsend oplichtend licht, een voldoende groot aantal toeschouwers, die elkaar wederzijds suggestief beïnvloeden - dat zijn wezenlijke kenmerken van rockconcerten en discotheken. Opmerkenswaardig is, dat het hierbij om dezelfde factoren gaat, waarvan men zich ook bij het magische gebeuren bedient, om de deelnemers in trance achtige toestanden te brengen, waarin ze voor suggestie en hypnose gevoelig en voor het binnendringen van demonische geesten open zijn. Toestanden van bedwelming en beneveling van het denken horen bij het instrumentarium van satan. In de Bijbel gaat het om nuchterheid en waakzaamheid.

HOOFDSTUK 9

De 'occulte explosie.'

'En wie van de mensen overgebleven waren, die niet gedood waren door deze plagen, bekeerden zich toch niet van de werken hunner handen, om de boze geesten niet (meer) te aanbidden en de gouden, zilveren, koperen, stenen en houten afgoden, die niet kunnen zien, noch horen of gaan; en zij bekeerden zich niet van hun moorden, noch van hun toverijen, noch van hun hoererij, noch van hun dieverijen. (Openb. 9: 20, 21)

In zijn apocalyptisch gezicht toont hier de apostel Johannes het verduisterde wezen van een van God afgefallen en door satan misleide mensheid, waarover de strafgerichten van God uitgebroken zijn. De mens vindt met zijn trotse en weerbarstige geest geen mogelijkheid meer tot omkeer en boete, hij wil niet voor God buigen. Dit is het eindstation van de voortdurende minachting van God en de opstand tegen Hem.

Voor de tijdsperiode die onmiddellijk voorafgaat aan de wederkomst van de Here Jezus, wordt ons deze afval klaar en duidelijk aangekondigd (2 Thes. 2: 3 ; Matth. 24: 37 - 39), deze gaat samen met het toenemen van de wetteloosheid, dat wil zeggen het loslaten van Gods verordeningen (Matth. 24: 12). Wanneer wij tegenwoordig in deze wereld rondkijken, merken we dat deze ontwikkelingen allang aan de gang zijn, ook bij tallozen, die zich christen noemen. Het getuigenis van de gelovige christenen en het werk van de Heilige Geest houden de uiteindelijke catastrofe echter nog een tijdlang tegen. De in Openbaringen 9: 20, 21 geschilderde kenmerken tekenen zich in voortdurend toenemende 'verboden' reeds duidelijk af:

Een toenemende verharding tegenover God en Zijn Woord is merkbaar. De trots van de mens op zijn 'beschaving' en zijn wetenschappelijke en filosofische verworvenheden blokkeren de mens voor een omkeer tot God.

In plaats daarvan aanbidden de mensen hun eigen geliefde afgoden. Gouden afgoden: hun economische macht; koperen goden: hun techniek en hun bewapeningspotentieel; stenen goden: hun imposante gebouwen. Daarop verlaten zij zich, daarop stellen zij hun vertrouwen.

Ontucht, diefstal en moord zijn algemeen gebruikelijk en verbreid. Dit zijn de gevolgen van de hand over hand toenemende wetteloosheid. Ontucht, dat wil zeggen voorechtelijk en buitenechtelijk geslachtsverkeer, wordt tegenwoordig op vele plaatsen tot de zogenaamde cavalier delicten gerekend. Een golf van porno heeft ons reeds met behulp van de massamedia overspoeld. Wanneer men Amerikaanse kranten mag geloven, dan worden in de USA al elke 23 minuten een moord, elke 75 seconden een roofoverval en elke 10 seconden een inbraak gepleegd.

Demonen aanbidding en toverijen. Onder demonen aanbidding moet men veel meer verstaan dan alleen het aanbidden van de tijdgeest, de ideologieën en hun idolen. Met demonen aanbidding en toverijen wordt veel meer de occulte catastrofe beschreven, die intussen in apocalyptische afmetingen over de mensheid losgebroken is. De geschetste, occulte beïnvloeding van de rockscene vormt hierbij alleen maar het topje van de ijsberg.

De belangstelling voor het occultisme groeit voortdurend, en de parapsychologie verheugt zich al sedert jaren in een gedurig toenemende belangstelling. In de Verenigde Staten bieden meer dan honderd colleges cursussen in parapsychologie aan. Boeken over mediums met bovennatuurlijke bekwaamheden, over astrologie, magie en hekserij vinden steeds meer lezers. Met het oog op deze feiten stelde Friedrich W. Doucet in zijn 'Geschichte der Geheimwissenschaften' het volgende vast:

Intussen wenden zich miljoenen mensen, voornamelijk de jongere generatie, tot de meest uiteenlopende sekten, waarvan de geloofsinhoud een magisch karakter draagt en die het bezit van de magische krachten beloven. . . Al het niet onderzochte onverklaarbare en ook onheilspellende oefent tegenwoordig een bijzondere fascinatie uit, kortom, wij kunnen de laatste tijd van een occultisme golf spreken.' 1)

Stadelmann schrijft: 'Het occultisme bloeit tegenwoordig' Dat is verbazingwekkend, want op zichzelf voelt onze 'verlichte' tijd zich verheven boven al het bovenzinnelijke. Duivel, demonen, bijgeloof en magie zijn begrippen, die de moderne mens schijnbaar overwonnen heeft. Een zuiver op de rede gebaseerde theologie heeft het hare er toe bijgedragen, om dingen van deze aard verouderd en onwerkelijk te laten schijnen.' 2)

De moderne materialistische en aards gerichte theologie was paradoxaal genoeg niet helemaal onschuldig aan de opbloei van het occultisme, en Os Guinness, kwam zelfs tot de constatering: 'Het christendom, dat het occultisme niet meer als bestaand aannam, verloor zijn tussenpositie tussen sceptici, die het bestaan ervan loochenen, en diegenen die het volledig en totaal accepteren. Bijgevolg werd ieder, die naar de geestelijke werkelijkheid zocht en deze in de kerk niet vinden kon, tot het occulte gedreven. De ironie wil dat de theologen, die zich in het rationalisme van hun theologie onverschillig te slapen gelegd hebben, de laatsten zijn, die aan deze dingen geloven.' 3)

De occulte bedreiging is echter een vreselijke realiteit! De arts Dr. Ulrich Senn komt tot de conclusie: 'In onze eeuw van de 'occulte explosie' en 'demonische invasie' is het plan van de duivel, om ieder mens - gelovig en ongelovig, beschaafd en onbeschaafd - in zijn geesteswereld demonisch te bezoedelen en te beheersen.' De 'occulte explosie,' verklaart een bekende evangelist, 'is een demonische aanval, die de half vervallen christelijke bastions stormrijp moet schieten. Een atheïstische gekleurde theologie zorgt intussen voor een geestelijk uitgedunde zone, die door het occultisme moeiteloos, zonder slag of stoot, veroverd kan worden. Dat is onze situatie.' 4)

Met het oog op de voortschrijdende demonische invasie stelt de theoloog van aanzien Prof. Dr. Peter Beyerhaus met nadruk: 5)

1. Wij mogen de occulte wereld in haar diverse verschijningsvormen en haar satanische achtergrond niet bagatelliseren.
2. Het is nodig om zich met de grootst mogelijke waakzaamheid in het eigen geestelijke leven tegenover de occulte golf op te stellen.
3. Ten aanzien van de occulte golf zullen levende christenen hun roeping nog gewetensvoller nakomen, om zich in de geestelijke strijd in het leger van het licht te scharen.

Voorzichtig! Religieuze verleiding..

Wij doen er goed aan, de nadrukkelijke vermaningen van de Here Jezus ernstig op te vatten en op te volgen: 'Zie toe, dat niemand u verleide!' (Matth. 24: 4) en 'Wat Ik u zeg, zeg Ik allen: Waakt!' (Marc.13: 37). De Here Jezus zegt dat Zijn navolgers niet zonder reden, want voor de tijd vlak voor Zijn wederkomst is een toenemende occult demonische vloedgolf, verbonden met een geraffineerde religieuze verleiding, in het vooruitzicht gesteld:

Matth.24: 24 en Marc.13: 22 spreken van valse christussen en valse profeten, die door occulte krachten grote bedrieglijke tekenen en wonderen doen en velen zullen verleiden. Sommigen zullen op bedrieglijke geesten en leringen van demonen acht slaan (1 Tim. 4: 1). En tenslotte zal het demonisch verval zo groot worden, dat de grote misleider, de antichrist, in de openbaarheid treedt, 'diens komst naar de werking des satans is met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen.' (2 Thess. 2: 9). Openbaring 16: 13, 14 maakt nogmaals duidelijk, dat deze bovennatuurlijke fenomenen hier op de werkzaamheid van onreine geesten berusten, 'geesten van duivelen, die tekenen doen.'

Naar Gods verordening leven wij tegenwoordig in een tijd, waarin God ons Zijn wil en de weg des heils door Zijn woord, de Bijbel, openbaart, een tijd van het, 'niet zien en toch geloven.' (Joh. 20: 29 ; 1 Petr. 1: 8) Zij die in de Here Jezus geloven 'wandelen door geloof, niet door aanschouwen.' (2 Kor. 5: 7) De mens die God losgelaten heeft, wil echter eerst zien, hij wil tekenen en wonderen zien. Deze wens weet satan te vervullen, hij benut de behoeften van zijn slachtoffers: De mens wil zien -en de verleider laat zien; en hij oogst daarbij reusachtig succes.

Op weg naar de overwinning

Helaas krijgt men dikwijls de indruk, dat de gemeente van de Here Jezus reeds zodanig aan de 'occulte golf' van deze 'laatste dagen' gewend is geraakt, ai zo afgestompt en slaperig is geworden, dat zich nog nauwelijks iemand over zulke feiten druk maakt. Laat staan dat iemand - wat dringend nodig zou zijn - de alarmklok luidt, om de gemeente uit de slaap wakker te schudden.

Gelovige christenen moeten echter ten aanzien van de verschrikkelijke realiteit van het occulte en demonische niet werkeloos en onverschillig de handen in de schoot leggen. Daar waar occulte machten werkelijk bezig zijn, zijn zij een uitdaging voor allen die zich bewust aan de zijde van God gesteld hebben.

Het gaat hier om niets minder dan het werk van gods vijandige machten, waarachter de satan zelf staat als organisator en degene, die aan de touwtjes trekt! Zijn doel is alle mensen in zijn beheersgebied, de 'duisternis' - dat wil zeggen, ver van God, in zonde - gevangen te houden, om ze tenslotte in het eeuwig verderf te storten. Degenen die door Jezus Christus uit satans onbarmhartige klauwen gered zijn, bestrijdt de duivel met onheilspellende woede en hij probeert, de christenen met list voetangels voor te leggen, waarover ze zullen struikelen en ten val komen.

Daarom vermaant de apostel Paulus de gemeente in Efeze (dat overigens destijds als een centrum van occultisme gold) de 'wapenrusting Gods' aan te trekken, (Efeze 6: 10 - 17) opdat de in Jezus gelovigen bekwaam zouden worden, om stand te houden tegen de listen van satan: 'Want wij hebben den strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht.' (Efeze 6: 12)

En Petrus roept ons nadrukkelijk op tot waakzaamheid en standvastigheid tegenover de duivel en zijn aanvallen (1 Petr. 5: 8, 9a): 'Wordt nuchter en waakzaam. Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden. Wederstaat hem, vast in het geloof ...' Het gaat hier om een strijd die iedere christen met moed en vertrouwen mag en moet voeren. Hij weet dat de overwinning over satans listige aanvallen te behalen is door de kracht en macht van Jezus, waar hij aanspraak op mag maken. Ook hier geldt de uitroep: 'Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Here Jezus Christus. (1 Kor. 15: 57). Het rijk van Jezus Christus en het rijk van satan zijn twee tegengestelde krachtvelden, want de Here Jezus is daartoe verschenen, 'opdat Hij de werken van de duivel verbreken zou.' (1 Joh. 3: 8) Het werk van de Here Jezus en het werk van satan zijn absoluut onverenigbaar – zij verhouden zich als vuur en water. Dit feit komt steeds weer duidelijk naar voren:

Het ex medium Victor Ernest vroeg bij een spiritistische zitting (seance) aan een geest, of hij geloofde, dat Jezus Christus Zijn bloed voor de vergeving van de zonden vergoten had. De geest wierp het medium, dat van pijn schreeuwde, van zijn stoel op de vloer.

De witte magiër Cruz vermeldt, hoe geesten hem aangrepen: 'De geesten drongen vanuit alle windstreken op mij aan. Zij fluisterden mij toe, dat zij mij hun bescherming zouden ontnemen en alle macht, die ik over hen had gehad van mij zouden wegnemen. Zij zeiden ook, dat zij mij ogenblikkelijk zouden doden, wanneer ik openlijk zou belijden tot Christus te behoren. En zij dreigden, alle nabestaanden om te zullen brengen.'

De ex spiritist R. Gasson moest ervaren, dat bij zijn laatste seance, toen hij overwoog met het spiritisme te breken en zich aan Jezus Christus over te geven, zijn controle geest probeerde hem te wurgen.

Herhaaldelijk heeft men geconstateerd, dat een seance gestoord wordt of dat geesten weigeren te verschijnen wanneer oprechte christenen biddend in de buurt zijn.

Eveneens kon men herhaaldelijk constateren, dat astrologische en helderziende voorspellingen alleen maar klopten tot aan het ogenblik dat degenen waarop de voorspellingen betrekking hadden, christenen werden, en daarna niet meer!

Steeds weer ontstaan spanningen, wanneer gelovige christenen bij een magische genezer komen. Het ernstige gebed van de gelovige kan de kracht- en kennisbron van zulke genezers blokkeren. Zo eindigen zulke zittingen dikwijls met opmerkingen zoals deze: 'Ik kan u niet helpen, u hebt een andere geest dan ik.'

Jezus Christus bezit de hoogste autoriteit en macht. Hij is het 'Hoofd van alle overheid en macht.' (Kol. 2: 10). Waar het rijk van de duisternis wordt geconfronteerd met deze volmacht van Jezus, daar moeten de boze geesten voor de Sterkere wijken. De Here Jezus Zelf verklaart:

'Wanneer een sterke, goed gewapende man (=satan) zijn eigen hof bewaakt, is zijn bezit in veiligheid. Maar wanneer iemand, die sterker is dan hij, hem aanvalt en hem overwint, rooft deze zijn wapenrusting, waarop hij vertrouwd, en verdeelt zijn buit.' (Luk. 11: 21, 22)

'De Here Jezus is gekomen, de sterke Verlosser, Hij breekt in, in het huis van de gewapende sterke, laat de door de vijand bevestigde sloten springen, en voert de gevangenen zegevierend naar buiten. Voelt u zich de sterke, satan, gij boze? Jezus is gekomen, de sterke verlosser.' (Ludwig Allendorf)

De Overwinnaar van de strijd voegt er de markante zin aan toe: 'Wie met Mij niet is, die is tegen Mij, en wie met Mij niet bijeenbrengt, die verstrooit.' (Luk. 11: 23) Deze woorden maken duidelijk, dat er tegenover de werken en de arbeid van Jezus Christus geen neutraal standpunt is in Gods ogen. Onscheidbaar van Zijn werk behoort het, 'de werken van de satan te vertreden'- en het occultisme is daar een deel van. Kunnen wij dan nog onverschillig blijven? Helaas is het zelfs voor degenen, die het eigendom van de Here Jezus zijn, mogelijk om zich in concrete situaties niet aan de kant van hun Heer te stellen, en zich derhalve - meestal onbewust - tegen Hem te keren. Voor zo'n geval in Gal. 6: 7 woordelijk van toepassing: 'Dwaalt niet, God laat niet met Zich spotten. Want wat een mens zaait, zal hij ook oogsten.'

Is het niet belangrijk elk, al is het ook maar het geringste contact met de occulte geestes macht te vermijden, ook al is het speels of experimenteel? Reeds het lezen van occulte literatuur kan iemand onder invloed van deze machten brengen, en opmerkenswaardig is het feit dat 'arbeiders in het rijk van God,' die gevaarlijke toverboeken, zoals het 6e en 7e boek van Mozes in de boekenkast bewaren en lezen, gewoonlijk een geestelijk dode gemeente hebben.

Tegenover deze lichtzinnige omgang met het kwaad steit de Bijbel klaar en duidelijk: 'De vreze des Heren is een bron des levens, om de strikken des doods te ontwijken' (Spr. 14: 27). en, 'door de vreze des Heren wijkt men van het kwaad.' (Spr. 16: 6) 'De koers der oprechten is: te wijken van het kwaad, wie acht geeft op zijn weg, bewaart zijn leven.' (Spr. 16: 17)

De vreze des Heren betekent eerbiedig vertrouwen op Hem, en dat houdt in het kwade te haten.

Wanneer wij luisteren naar grammofoonplaten met occulte, godslasterlijke en vuile inhoud - is dat dan geen regelrechte belediging van God?! Welke oogst hebben wij dan te verwachten?

Voor iedere gelovige christen, geldt dat hij zijn gehele leven in het licht van Gods woord moet beoordelen, en de 'werken der duisternis afleggen en aandoen de wapenen des lichts.' (Rom. 13: 12) Wat moet je nu doen, als je in de ban van de rockmuziek 'in dienst van satan' staat? Walter Kohli wijst in zijn behulpzame boek 'Rock-Musik und christliche Lebenshaltung' de weg der bevrijding aan:

'In de apostolische tijd werden kostbare toverboeken verbrand. (Hand. 19: 19) Precies zo moeten tegenwoordig de door rockmuziek gevangenen hun grammofoonplaten met occulte, godslasterlijke en vuile inhoud, vernietigen, wil het woord van de Heer krachtig in hen groeien en de overhand krijgen. (Hand.19: 20)

Men kan zich niet opzettelijk en voortdurend blootstellen aan goddeloze invloeden en daarnaast levende gemeenschap met God beoefenen'. 6)

Om welke reden vernietigden velen van de gelovig geworden Efeziërs hun toverboeken? Uit vrees voor de macht van satan en de bedreiging door de boze geesten? Neen! De geredden waren door de macht en heerlijkheid van Jezus en Zijn autoriteit over de machten der duisternis zo overweldigd, dat zij uit eerbied, liefde en overgave aan hun Heer en redder gedreven werden.

Gevolg 1: 'vrees overviel hen allen, en de naam van de Here Jezus werd groot gemaakt.' (Hand. 19: 17)

Gevolg 2: 'velen van hen, die gelovig geworden waren, kwamen hun schuld belijden en uitspreken wat zij bedreven hadden.' (Hand. 19: 18)

Gevolg 3: Op de bekering en het belijden van de zonden volgden de noodzakelijke daden: geheel consequent vernietigden velen hun occulte literatuur - zij verkochten die uiteraard niet! (Hand. 19: 19)

Daarbij schuwden ze het financiële offer niet: De waarde van de verbrande toverboeken bedroeg 50.000 zilverstukken. Wanneer we ervan uitgaan, dat het dagloon van een arbeider volgens Matth. 20: 2 één schelling (= 1 zilverstuk) bedroeg, dan zou men met dit geld 160 arbeiders een heel jaar hebben kunnen betalen! – Hoe staat het met onze offerbereidheid?

Wij moeten ons helder voor ogen stellen, 'God is licht en in Hem is het geheel geen duisternis. (1 Joh. 1: 5) Hij is absoluut heilig en duldt in Zijn gemeenschap géén zonde. 1 Johannes 1: 6 Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben en in de duisternis wandelen, dan liegen wij en doen de waarheid niet.' Een ieder echter, die het eigendom is van Jezus, staat in de blijde zekerheid: Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.' (1 Joh. 1: 9).

God legde eens het volk Israël de alles beslissende keuze voor: 'Ik neem heden tegen ulieden tot getuigen den hemel en de aarde; het leven en den dood heb ik u voorgesteld, den zegen en den vloek; kies dan het leven, opdat gij leeft, gij en uw zaad. Liefhebbende den HEERE uw God, Zijner stem gehoorzaam zijnde en Hem aanhangende, want Hij is uw Leven en de Lengte uwer dagen; opdat gij blijft in het land dat de HEERE uw vaders, Abraham, Izak en Jakob, gezworen heeft hun te zullen geven.'

(Deuteronomium 30: 19, 20a)

WELKE BESLISSING HEBBEN WIJ GENOMEN?

VERWIJZINGEN

Hoofdstuk 1

1. Siegfried Schmidt-Joos, Barry Graves: 'Rock-Lexikon,' Rowohlt Taschenbuch Verlag, Reinbek bei Hamburg, aktualisierte und erweiterte Auflage 1975, S. 54.
2. Tibor Kneif (Hrsg.): 'Rock in den 70ern,' Rowohlt Taschenbuch Verlag, Reinbek bei Hamburg 1980, S. 114.
3. 'Rock & Schwarze Magie Teil 111, verschenen in 'Spotlight' 12/1978, S. 1 1.
4. 'Circus,' Dezember 1971, S. 46.
5. ibid., 22. April 1976, S. 35.
6. 'Hit Parader,' Februar 1978, S. 24.
7. Vertaling door de schrijver.
8. vgl. 2 Korinthe 11, 14, 15
9. 'Rolling Stone,' 28 Oktober 1971, S. 41.
10. Bob Larson: 'The Day Music Died,' Bob Larson Ministries, Denver/Colorado, 6. Aufl. 1978, S. 83.
11. 'Metal Hammer,' 2/1984, S. 62.
12. Jacob Aranza: 'Backward Masking Unmasked,' Huntington House Inc., Shreveport / Louisiana 1983, S. 69.
13. 'Bravo,' 6. Oktober 1983.
14. 'Newsweek,' 21. November 1983, S. 48.
15. Hans-Jürgen Trabert in 'Punkt' 10/ 1 98 1, S. 28.
16. 'Metal Hammer' 1/1984, S. 25.

Hoofdstuk 2

1. Horst Knaut: 'Das Testament des Bösen,' Seewald Verlag, Stuttgart 1979, S. 135.
2. 'Hit Parader,' Juli 1975, S. 64.
3. Jacob Aranza, a.a.O., S. 12; John Rockwell: 'Trommelfeuer,' Verlag Schulte + Gerth, A13lar 1983, S. 68.
4. Jacob Aranza, a. a. O., S. 7.
5. Siegfried Schmidt-Joos: 'Sympathy For The Devil. Aleister Crowley, Kenneth Anger und die Folgen,' gepubliceerd in: J. Gülden, K. Humann (Hrsg.): 'Rock Session 1,' Rowohlt Taschenbuch Verlag, Reinbek bei Hamburg 1977, S. 10.

6. 'Rolling Stone,' 19. August 1971.
7. Tony Sanchez: 'Die Rolling Stones,' Moewig Verlag, München 1980, S. 132.
8. 'Rolling Stone,' 19. August 1971; geciteerd door Tony Sanchez, a. a. 0., S. 154 f.
9. Bob Larson: 'Rock,' Tyndale House Publishers, Wheaton/Illinois 1980, S. 44.
10. 'Rolling Stone,' S. Mai 1977,' S. 55.
11. Tony Sanchez, a. a. 0., S. 13.
12. Siegfried Schmidt-Joos, a.a.O., S. 13.
13. Tony Sanchez, a. a. 0., S. 196.
14. *ibid.*
15. *ibid.*, S. 196 + 198
16. Siegfried Schmidt-Joos, a.a.O., S. 17.
17. *ibid.*, S. 17 f.
18. *ibid.*, S. 18.

Hoofdstuk 3

1. Richard Kriese: 'Okkultismus im Angriff,' HänsslerVerlag, Neuh.-Stuttgart, 1976, S. 14.
2. Os Guinness: 'Achse des Abendlandes,' HänssierVerlag, Neuh.-Stuttgart, 1976, S. 266.
3. Ortwin Schweitzer: 'Beweise mir Gott!' HänsslerVerlag, Neuh.-Stuttgart, 1978, S. 9 f.
4. Rom. 1, 19
5. Rom. 1: 20
6. Rom. 1: 21
7. Psalm 14: 1
8. Hebr. 11: 1
9. Hebr. 11: 3
10. Hebr. 11: 6
11. Rom. 3: 22b. 23
12. Rom. 6: 23a
13. 2 Cor. 6: 14b
14. 1 Timotheüs 2: 4

15. Handelingen 17: 30b
16. Lukas 23: 41 a
17. Rom. 3: 22b-24
18. Rom. 6: 23
19. 2 Cor. 5:15
20. Johannes 8:44
21. Horst E. Miers: 'Lexikon des Geheimwissens,' Grenzwissenschaften, Wilhelm Goldmann Verlag, 4. Aufl. 1981, S. 300
22. Heige Stadelmann: 'Das Okkulte,' Brunnen Verlag, Gießen 1981, S. 3 f.
23. Merrill F. Unger: 'Bibel Aktuell Band 7 - Christsein heute,' Verlag Hermann Schulte, Wetzlar 1974, S. 84.
24. Deut. 18, 9-14
25. Horst E. Miers, a.a.O., S. 264.
26. Het moet weliswaar benadrukt worden, dat de onder 1 en 2 genoemde fenomenen niet alleen door occulte invloeden, maar in principe ook door andere factoren veroorzaakt en begunstigd kunnen worden.

Hoofdstuk 4

1. 'Music-Scene - Suisse/Schweiz,' Nr. 19, Februar 1981, S. 77.
2. 'Circus,' April 1972, S. 38.
3. 'Rock & Schwarze Magie' Teil 1, verschenen in 'Spotlight' 10/1978, S. 12.
4. 'Hit Parader,' November 1968, S. 38.
5. 'Time' 1 1. September 1978.
6. John Rockwell, a.a.O., S. 78.
7. 'Circus,' 22. Dezember 1977, S. 12.
8. Bob Larson: 'The Day Music Died,' a. a. O., S. 181 f.
9. Bob Larson: 'Rock,' a.a.O., S. 135.
10. Siegfried Schmidt-Joos, a.a.O. 1 S. 1 1.
11. 'Rolling Stone,' 16. Maart 1972, S. 32.
12. S. Schmidt-Joos, B. Graves: 'Rock-Lexikon,' a.a.O., S. 357.

13. op' Nr. 23, 1976.
14. Guinness Book of World Records, Sterling Publishing Co. 1965, S. 181-183.
15. Schmidt-Joos, B. Graves: 'Rock-Lexikon,' a.a.O.,S. 46.
16. Rolling Stone,' 19. Maart 1970, S. 10.
17. Pierre Granini: 'Es ist gefährlich, die Geister zu verwirren. Das magische Weltbild der Can,' gepubliceerd in:Gülden, K. Hurnann (Hrsg.): 'Rock Session 1,' a.a.O., S. 3-9.

Hoofdstuk 5

1. Time,' 15. August 1975, S. 4.
2. Jacob Aranza, a. a. O., S. 1 8 f .
3. 'Waco Tribune-Herald,' 28. Februar 1982.
4. John Rockwell, a.a.O., S. 76.
5. 'Circus,' 16. August 1976, S. 30.
6. ibid, 30. April 1981, S. 45 f.
7. ibid., 22. Juni 1978, S. 15.
8. 'Rolling Stone,' 25. Maart 1976, S. 9.
9. ibid., 7. April 1977, S. 49.
10. Bob Larson: 'Rock,' a.a.O. S. 133.
11. Twee andere versies luiden: 'Kings In Satanic Service' en 'Knights In Satanic Service.'
12. 'Hit Parader,' Herbst 1982, S. 27.
13. Richard Kriese, a.a.O., S. 21.

Hoofdstuk 6

1. T. Kneif: 'Rock in den 70ern,' a.a.O., S. 112.
2. ibid., S. 1 1 3.
3. 'Metal Hammer' 4/1984, S. 7.
4. ibid., 2/1984, S. 10.
5. ibid., 1/1984, S. 15.
6. 'Disaster' Nr. 6/7, Juli 1984, S. 16.

7. ibid., Nr. 1/2, Februar 1984, S. 12.
8. 'Diagnosen' 10/1983, S. 81. Een andere versie luidt: AC/DC = 'Antichrist/Duivel Coöperatie.'
9. ans-Jürgen Trabert in: CONGO, Nr. 27, Juli/August 1980, S. 1 1.
10. 'Metal Hammer' 4/1984, S. 62.

Hoofdstuk 7

1. John Rockwell, a.a.O., S. 40.
2. 'Rolling Stone' 26. Oktober 1972 S. 12.
3. 'Life,' 3. Oktober 1969, S. 74.

Hoofdstuk 8

1. Werner F. Bonin: 'Lexikon der Parapsychologie und ihrer, Grenzgebiete,' Scherz-Verlag, Bern und München 1976,S.351.
2. Dave Hunt: 'The Psychic War,' niet gepubliceerd manuscript, S. 190; geciteerd door: Samuel Pfeifer: 'Gesundheit um jeden Preis?,' Brunnen Verlag, Basel 1980,S.105.
3. Werner F. Bonin, a. a. 0., S. 498.
4. Gerhard Gerhard Bergmann: ' und es gibt doch ein Jenseits,' Schriftenmissions Verlag Gladbeck, 3. Aufl. 1976, S. 199.
5. Siegener Zeitung vom 29. Maart 1982.
6. Joost A. M. Meerloo: 'Rhythmus und Ekstase,' ForumVerlag, Wien 1959, S. 124.
7. Larson: 'The Day Music Died,' a.a.O., S. 183.
8. Encyclopaedia Britannica, Vol. 7, 1965, S. 39.
9. 'Rock & Schwarze Magie' Teil 1, a. a. O., S. 13.
10. Larson: 'The Day Music Died,' a. a. 0., S. 184.

Hoofdstuk 9

1. Friedrich W. Doucet: 'Geschichte der Geheimwissenschaften,' Wilhelm Heyne Verlag, München 1982, S. 42.
2. Helge Stadelmann, a. a. 0., S. 3.
3. Os Guinness, a. a. 0., S. 264.

4. Richard Kriese, a. a. 0., S. 24.

5. Peter Beyerhaus: 'Die okkulte Welle,' Missionsverlag der Ev.-Luth. Gebetsgemeinschaften e.V., Bielefeld 1979.

6. Walter Kohli: 'Rock-Musik und christliche Lebenshaltung,' Das Haus der Bibel, Zürich/Basel/Genf 1981, S.70.